



B
664 -
678.

Handwritten text in Hebrew script, possibly a title or header.

Handwritten text in Hebrew script, possibly a list or index.

Handwritten text in Hebrew script, possibly a list or index.

Handwritten text in Hebrew script, possibly a list or index.

Handwritten text in Hebrew script, possibly a list or index.

Handwritten text in Hebrew script, possibly a list or index.

Handwritten text in Hebrew script, possibly a list or index.

78.

al. a. p. a.

al. a. p. a.

al. a. p. a.

al. a. p. a.

al. a. p. a.

al. a. p. a.

al. a. p. a.

al. a. p. a.

al. a. p. a.

al. a. p. a.

al. a. p. a.

al. a. p. a.

al. a. p. a.



IN LIBRIS M. S. MONTANA

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 669-78.

מושיע חוסים

להצעיר אברהם יגל יצו
ממונציליצי ממשפחת
הנאליקי :

ותוה דרוש קמן הכולל תהופרת
הדבר במ בסוד השלשה
עולמות:

עם סוד פטוס הקטרת כפי מה שהתקין
המקובל יחיד בדורו כמהרר
יהוסף מארזינטי
זדה:

ונלפס בעיר ויניציאה בבית זואן דינאלט
שנת שמ"ז

Con licentia d'Superiori.

פ' ר מכרו כח' ר' אברהם פרוינבלו יכו •
לשבת ומסלל הספר :

- | | |
|------------------|--------------------|
| • יטרות וברות • | • אמרות טהורות • |
| • ונגף מכוכס • | • כעבת אלסים • |
| • בסדר תקיעות • | • בשלם שמועות • |
| • בקיבא וכיכס • | • תלתא תלתא • |
| • ודרכי פעולות • | • רנזוכי בעלות • |
| • למגן וככס • | • ומדרוי רפואות • |
| • בצקכ מפולס • | • דלא חוט מפולס • |
| • ועליון דאסנא • | • בתחתון ותיכון • |
| • לשין כל ועקר • | • מצוכד ויקר • |
| • ומדמ ושכס • | • יסי זס בכל יוס • |



ב
זויפעתו בשמש שמו ינון לפני שמשו

שם גדו' סמפאר כמ'סר אור שרנא לנו כן סגבר סוקס על
כמ'סר שבחה לנו סכנוולכי ככודו סיוס
בוילניאס :

במה מדליקין במבואות האפלות

החשוכים מני אור השמש והירה.

ולא בשרנא טבא ובפנס גדול ישים החשך

לאור ונסו הצללים. וכן בכל מקום שיחסר

הטבע בדבר נשתדל להשלים חסרונו על

ידי המלאכה. ובוזה יהיו גדולים מעשי

המלאכה ממעשי הטבע. ועינינו הרואות כי

כל מה שנברא בששת ימי בראשית צריך

עשייה. החדל והתורמוס צריכין למתק.

החייטין צריכין להטחן. ואף האדם צריך

תקון. שהוא השלם שבכלם מחחת נלגל

הירח כי עיר פרא יולד. ולולי המלאכה

והתושייה לבהמות נרמה. ואם את אלה

אשר ברא אלהים לעשות צריכ סתקון. קל

וחומר מעשה ידי אלה טבועים בחסרונו

שצרכים a a a a

ירוע לכל חכם לב כי המציאות בכללו נחלק לסלסה
 חלקים יסודי פתימי ופכלי וכל דבר
 תחתון מתפעל ומקבל הכח והספע מהעליון כמו
 שרמזו זל גבד פ' איז לך כל עשב ועשב מלמטה שאין
 לו מזל ברקיע מכה אותו ואומר לו גדל סנאת הידעת
 חקות פמיט וגו' ואין ספק שקיימו וקבלו החכמים
 שהספע שמשפיעים הככבים מקבלי אותו ממניעהם
 כי כל מניע בנה למתנועע ואם כן הם ומניעה כלש
 כחחר מקבלים הכח והספע ממי שאמר והיה העולם
 אשר לו יאתה המלוכה והגדולה וממנו בלבד ראוי
 לבקש כל מחסורנו אשר בידו לגדל ולחזק לכל היוצר
 יחד כלם ומכין אל כל מעשיהם וכאשר עלה ברכונו
 הבכת לברא את העולם קנים עסה אותו החתיים
 סניים ופליטים על סלסה עמודי לו יסודי פתימי
 ופכלי וכל אשר חפץ ה' עסה להספיע להם ברכה
 מספקת לכל היקום עד היות כל ברוחי מעלה ומטה
 כזונים ומתפעלים אלו מאלו ומתהוים וים כפסדים
 וים קיימים במיץ וים קיימים באים והוא מבואר גכ
 לחכמים כי כפי ההתעוררות התחתון כך יספיע
 העליון כי לא יתעורר הכבוד העליון כא בהתעוררות
 דבר ים לו יחס עמו ודמיון ובאמכעות דבר יהיה לו
 גכ דמיון ויחס עם סניהם כמו שאמר הכתוב ה' כלך
 על יד ימיך ואזל ככלך מה כלך אם אתה מסחק לו
 הוא מסחק לך אם אתה בוכה לו הוא בוכה לך כך
 סבה ה' כלך כמו שאת הווה עמו הוא הווה עמו וספ

הקדמה

אמר הנביא והיה ביום ההוא אענה כאם ה' אענה את
השמים והם יענו את הארץ והארץ תענה וגו' וכאמר
ראו קדמוני הפלוסופים סדר ההסתלסלות הזה בחרו
להם דרכים שונים להוריד הטעם העליון בגיבית
דעת העליונה ע' קירוב טבעי הדברים והתחלפות
המורכבים וע' הקטרות ועיסונו חכמים ועשבים ובח
ודומיהם מינים ממינים שונים והביאו מקל הנד
התחתון תכף סדרעך ומעלה עסך נדלק מן העליון
כמו שכתב הרב ז' עזרא בספר העכמי' והם התחילו
מלמטה למעלה כסולם המוצב חרבה וראשו מגיע
השמים ומירי עליותם במעלות הסולם טרם הגיעם
לראשו ורומו הסתכסו במה שמראה להם דמיונם
הכוזב גם מוסיפים חטא על פסע הבסר והרס
בפונעם ברדך הנחש עקלתון הסומר את דרך עץ
החיים וקאי אפומחא דמערתא ואיכו מניח להכנס אלח
תלמיד אבל הרב זבתנאי שהתלמיד יהיה הגון ולביה
בטמעתתיה מרגליתא דלית לה טימי' וקורס סיכנס
יגביה עטר אכבעותיו כמו סעפה ר' בטעת פטירתו
בדואמריכך פרה הנושא ויעיד עליו שמים וארץ שלא
זהנה מהבלי העולם הזה שהם חלק ארס רטע אפילו
בחוט הספירה כמו שהעתיקו חכמי הרזים ובספריהם
שמו העקוב למיסור והורו הדרך הסלולה לגשת אל
האלהים ולהיות מכוחר כי כל הנפעלים כפעלים
במכת הפועלים והפועלים הם בסבת פועלי' אחרים
עד שיכלה הדבר לפועל ראשון רחוי לכל חכם לב
להסביל

להפכיל ולהביץ מוכא כל דבר עקרו וסבתו וסבת
 סבתו עד שתכלה החקירה בסורם אותו דברי כי
 ברעת הסרטים יקל עליו למכא תרופת הענפים
 ולחזק העמודים אם יקרה סיתמוטטו והסב יסיבם
 לאיתנם הראסוף וכי יגע בתקונם האמץ כי פתח
 פתוח ימכא ולא יעמוד סום מעיק בפניו עד הגיעו
 למקום חפכו ותאות לבו יתנו לו ואם יקרה סיעמה
 כל מה שחיה בכחו לעשות ולא הכליח דרכו ומעט
 הועיל לו הסתדלותו האמץ כי לא יזיקו והואיל ועמה
 מאמזי כחו עד תקום סידו מגעת לא יהיה לו אחרי
 הסתדלותו זה אםס ולא ילכד בפח אשר בו נלכדים
 הפתיים ועמי הארץ אשר בסט נפט באים כדגים
 במורה וכיונה פותה איץ לב וכבר הזכיר ההפרט
 הזה קהלת ע"ה באמרו החכם עיניו בראסו וגו' היינו
 מסתכל ברבר בראסיתו ויודע מה יהיה בסופו מכר
 אופניו וסבותיו ואם יקרנו עת ופגע לא יקרב א' אהלו
 כל נגע כי ידע להמלט נפטו ככפור' מיד יקוס ולכף
 הנה מה טוב ומה נעים לכל אדם לחסוב מחסבו בכל
 דבר ולהביץ סבתו וסב' סבתו כדי להבי' עכה אם יוכל
 למלט נפטו ולזה ראיתי אני הכעיר והקטן אברהם
 יגל יכו בן המכוח כמ'הרר חכניה ז'להה ממוכ'ולובי
 ממטפחת הב'ל'יקי לחקור מעט ולפכות פה בעט
 סופר על סבה אחת מהסכעה פורעניות המתרגסות
 ובאות לעולם והוא מכת הדבר ב'ל' כי יהיה בארץ
 ולחקור על סרטיו כדי להעלות ארוכה ומרפח למחלתו

ולהיות כי טורם כל דבר מיוחד על אופן ונלגל הסלם
 עולמות שזכרנו ראינו מזר שלטתם כפי קוצר דעתנו
 וטכלנו לעשות החקירה והדרישה ולדעת ולהודיע מי
 עמי המוכן יותר להלכד ברשת זו ואיך יוכל האדם
 להמלט ממנה בסובה זכחת פן תדבקהו הרעה חו'
 ועל פיה דברים האלה ברפון שוכני סנה זבחות בו
 אמר למלאך הרף ירך ונסמור זה הסדר בדדוסנו זה
 כי קדם נדבר בסבה וכרע המשובב בסוד סיח הסלם
 עולמות שזכרנו כד ה' הטובה עלינו וכתחיל מהארץ
 להיותה תחלה התעוררות התחתון המעורר העליון
 וממנה נעלה אל השמים ומן השמים אל הכמבחות
 העליונות אשר הם טורם לכל הדברי הנפעלי וראיתי
 לקרא בפס הדרוש הזה מושיע חוסים כי כל
 חוסה בה' ויטופתו יוטע באמפעות הדברים הנאמרי
 בו כי כס יעשה ה' פליחותו ורפא ירפא כמכתן רפות
 לרופא לרפאת יחי רעוא רמץ סמייח יגזרו עלויה
 מיטמח הוא בטמו ויגל לבי בו ויטמחו כל חוסי בו
 לעולם ירכנו חמץ :

ויגלו חוסי בו ויטמחו כל חוסי בו
 לעולם ירכנו חמץ :

פרק א כבודיפ סנת הדכר המסוכנת מהעולם סתמתי

ראינו פנאות לנו לפרט תחילה חלופי המלות
והסמו' סנהגו לקרא בסם מכת פורענות

זאת מהדבר ' ומכאנו היות פלטה ' והס מגפה'
ומשהית ודברי' בלסוף רז'ל בתעניות מותנא' והוא פס
כולל מיתת ונפילת עם בכתע פתאום כמו סאמר
הכתוב ויגוף ה'את העס' ויהיו המתים במגפה' והנה
החל הנבף בעס' ' וזה אס מחמת עוף אסר הטא או
דבר אחר ' והכלל כי היא מיתה רחופה פתומות
זסוס דבר לא יראה וימכא בגופ' כלל כאיס אסר וכנס
בחתת הבורות אסר ימים רבים לא ראו אור והאויר
הזך לא נכנס בהס כי האויר המעופס הגס והעכור
והאיד העולה מן הארץ במקום ההוא יפעפע בו וילך
אל תורסי הנפש וכובסים אותה ויפול מת ארכה ' או
כי ילך במקום בר שריח רע מטכנות קברות או דבר
אחר מעופס סוגר פס סמיד ימות בפתע ולא יסיה
מכוס כי איך טוס דבר טבהס תקכר ותחלט נפש האר'
יותר מהרה כמו הרית הרע והאויר העכו' ובזה יקרא
מגפה ' ומפני זה כסארס איזה דבר יסגר בתוך גופו
סל ארס וילך אל הלב וימית אותו בפתע ולא סקדימה
למותו קרחת גס כל חלי וכל מכה ולא נבע יאמר עליו
סמת במגפה'

משחית הוא פס כולל כל דבר רוחני או גשמי
סיהיה פועל ההסחת' בין בבצלי חיים
בין בכומח וברומס'

דבר הוא מלפון דבר כי דבר מתראה בנוף הארס
 אשר לו הנבע ועי' אנתו הדבר מת * והוא פס
 כפס המזן כי קראו את שמו מזן כי לא ירעו מה הוא *
 כן קראו שמו דבר כי דבר ראו בנוף המת אס בהמת
 אס אים * אהרים פירסו כי דבר מגזרת ותדבר את
 כל זרע הנלוכה פפי' אברה * ופי' דבר אברון * וסבת
 הדבר התסובבת מהעולם התחתון הוא מחמת איר
 העולה מזן הארץ אשר לו בסגולה תכונה ארסיית והוא
 אויב ונותנגד לכחות הנפס החיוכית בסגולה נסתרת
 ולא יודע למה * כי לא תהיה מפני הר' אכיות * קר *
 וחם * לח * ויבם * אלא מפני איכות נסתר מוליד באויר
 בחלק התחתון ממנו טבעו להיות מתהפך כפי חלוק
 הזמני * ואז הוא מסתכה לטבעו הארסיי ולהיות טבע
 דם האר' * חם * ולא * ויפס לו איזה התיחסות עם טבע
 האויר * וגם האויר בכל מקום מפעפע בוקע וככנס *
 לזה מדבק בו רעתו ונותן איכותו הארסיי אל הדם
 ראשון מפני ההתיחסו' שאמרנו ועל כן פעולת הדם
 תתראה תחילה וסחר הגוף איכנו כיכול * כי הדם הוא
 הנפס ומתפשט בכל מקומות הגוף ולהיות כי הטבע
 מרחם על הגוף כרחם אב על בני' ארוכה בקיומו ואינו
 רוכה בחברו בהרביסו הארס עולה אל דרכי הלב
 עוסה כל מאמכי כחולדחותו מעליו ולגרסו מטס כי
 בכל מטס' יכור הלב כי ממנו תוכחות חיים וכך יעשה
 בהרביסו שהארס הולך אל האברים הראסיים כגוף
 הכבר והמוח וכיוכ' * ואס גדל כח הטבע סיכול לרחו'
 הארס

האדם ההוא תהמקומות האלו יאל מקום רחוק ידחנו
ואם לאו ידחנו אל מקום קרוב י כגון תחת המתנים
מעל לעקרי הירכים כי אז היה מבקש להסליכו אל
הסוקים או אל הרגלים אשר רחוקים תמה מהלב
ומהכבד או כי ידחנו תחת אצילי הזרועות כי אז עשת
מה שעליו לעשות להסליכו אל חלקי הזרועות והידים
הרחוקים גם תמה מהלב ואל שני המקומות האו יבא
על הרוב רופס הדבר אבעבועות פורח המסחי בעם י
וגם יוכל לבא במקומות אחרים בדרך ובכתף כפי
חוזק או חולסת הטבע לרחות האדם ממקומו האברי
הראשיים כמו שאמרנו ודע כי כפי הכנת האד לקבל
האדם ההוא בין רב למעט כן ירבה החולי עליו החזק
הוא הרפה י כמו שכתבא בטבעיות כי יש לרברים
סבה רחוקה מקרמת וכבה קרובה מגעת והמוכז
לדבר תקפיק לו החלוטה שבסבות י כן אם יהיה איש
אשר בגופו לחות רעות ומותרות ורברים מוכנים
לעיפוס יהיה האיש הזה מוכז שתספיק לו החלוטה
שבסבות וכל מה שהלחות והמותרות ההם יתהפכו
בזמן אחר לחוליים אחרים בזמן האויר המעופס
והעכור יתהפכו כרגע לחולי זה מפני הסבה הקרוב
מהאויר המגעת ולזה מאד בנקלה ירבה בו י ולהיות
הכפי וחילדים רכי הטבע וחלוטי וגם הלחות המותר
בהם כתבא על הרוב י על כן הם מוכני ביותר ותספיק
להם החלוטה שבסבות י וכך הבחורים והבתולות
אדמוני הענים והסער סלמי הכורה הם מוכני ביותר

לזה מפני שלמות יופי כורתם כי היא מוכנת יותר
 למועדי רגל מזולתה כמו שהמראה החדשה המלוטם
 היא יות' מוכנת לקבל כתמי דם אם תקתכל בה חמה
 בעת וקתה מזולתה מהמראות היפנות והרעות וכך
 אותם האוכלים למערכים וממלאים בטנס ממאכלים
 חמים ולחים והמתעלפים באהבי וסרוחים על מטות
 הם מוכני ביותר כי כחות גופם יחלפו מרוב התשמים
 או יתלחבו מחמת רוב התאווה לחות הגוף . וכך
 ההולכים לבקר חולים ויתקרבו אליהם וביותר אם
 החולה עצמה ובשר' או אהוב' בר גלייהו בר מזלייהו
 או כי יסב אדם במקום הטיכופת או המתחמם באש
 בעסוי מעבי רקבון כי אז גורל כח הפועל מסיף ופועל
 במהרה / כל או הדברים מכונים האדם לקבל הארס
 ולהיות סבה שבו ידבק הדבר . וגם הארס שגוב' עליו
 הלחה הרמיוה הוא מוכן יותר מזולתו ואחריו בעל
 הליחה הכרכומת ואחריו בעל הלככה ואחריו בעל
 הסחורה והוא בטוח יותר מזולתו . יען היות הליחה
 בהיא קרה ויבסה בלתי מוכן להתלחב וכת' הרמ' בן
 ז'ל בפרט' וירא כי הראות באויר הדבר ובכל החוליים
 הכרביקים מזיק מאד וירביקה וכך המחסבה בהם /
 ולכך יסגר האים המכורע ויסב בדר' . וכך כסוכי החי'
 השוטות ככלב הסוטה וזולתו כאשר יראו המים וכל
 מראה וחזו בהם דמות המזיק וימותו כמו שאמרו ז'ל
 בפ' בתרא ריומא והזכירוהו אכפי הטבע . ולכך היתה
 אמתו של לוט גביב מלח כי באתה המכה במחטבתה

באשר האתה גפרית ומלח היודר עליה מן הסמים
 ודבקה בה ומכינו לרזל שהיו בזהרים מלהדבק אל
 האנשים פים בהם ובגופם החוליים הנדבקי וכרי שלא
 לחשוב בהם ובחוליים היו כזהרי' מלעבור בפסונתם
 ומלאכול מהדברים הנולדים פם כמו שזכרו בפרק
 המריר מכריזר' יונחן הזהרו מזכובי בעלי ראתן ר'
 פעירה לא הוה יתיב בזיקיה • ר' אלפזר לא הוה עייל
 באהליה • ר' אחי ור' אחי לא הוו אכלי מביעי דההוא
 מבואה וכו' • הכך רואה כמה היו בזהרים החכמים
 האו מלהתחב' א בעלי ראתן מפני היותו חולי מתדבק
 ואעפי' שזכותם עדיף ותורתם משמרתם ומגינת
 עליהם כדי שלא לסמוך על הנס כי לא בכל פעתא
 ופעתא איתרחים ניסא • ור' יונחן הוה מכריז הזהרו
 מזכובי בעלי ראתן כי הזכובים ועוף הסמים יוליכו
 החולי המתדבק מאי' אל אי' במכחם אי' מוכן לכך
 ואעפי' מהעוף ההוא לא ימות כמו שכתב לפעמים
 שהכלבי' הוליכו החולי מבית לבית ממקום למקום כי
 במרות הזרם על ארס או' ב'ח בלתי מוכן לקבלו והאי'
 או הב'ח ההוא יתקרב אל המוכן הארס ההוא יעוף
 לו ויזיקהו כי מכא מין את מינו ונעור • וכרי להביקר
 דבר זה זכור תזכור מה שחז' במדר' תכחותה מעשה
 בעתי אחיות שהיו דומות זו לזו ואחת כפואה בעיר
 אחת והאחר' בעיר אחרת ובקם בעלה של זו להסקות'
 מים המרים והלכה אחותה שהיתה נקיה תחתי ומעני'
 שכתבאת שהורה לא עפולה המים כלום ובחזרתם
 לביתה

פרק ב

לכיתיה אחותה חבקה ונמקה לה ומפני כי טומאתה
בטוליה בהריחה המים המרים כבתה בטנה ומתה
לקיים מה שנאמר איך אדם פליט ברוח לכלוא את
ארוחו וגו' והגם כי ברבר המעפה הזה מעפה נמסים
נעמו גם ואיך מזכירי מעפה נמסים לרחיה מ' מתקרר
הוא א הטבע והוא משל כאות להביץ איך המוכן לחולי
המתרבק כנעורת בהריחו אש יוזק ואש' מאים אטר
איך בו נגע ופגע . כי האנשים בזמן ההוא הם כדגים
במים עכרים מפני הארם הסבוליי שאמרו היותו
באור מפני איזה קטורים חמים ויבסו' יעלו מן הארץ
ויהוו גם אור ארסיי . וגליכום בספרו מהטוריאקה
לפיסונו פר' ין קרא הרבר חיה ארסיית שלא לבר היא
הורגת בני אדם לא פגם אוכלת אותם ובולעת חיים .
והחיה או הכפעוני הזה מעופף בין הארץ והסמים
וזורק הארם והמרה אל בני אדם . וכמו שיכמחו על
הארץ מפני חלוף מורכבים עטבים ודברים מרים
ארסיי' סורט פורה ראם ולענה . כן מפני חלוף האירי'
והקטורים מהם יתהוה באור הכחם הזורק הארם
מזכרנו . והמוכן לקבל הארם יספיק לו החלוטה
פכסבות או המעונג ורך הטבע כמו אותם שבחו
זכרונם בפרק הזה :

פרק ב . בסנת הדבר המסוכנת מהעולם האמנעי :

כבר ביארנו מה מזכרו חכמי הטבע היות לעממים
סבת רחוקה מגעת וערויץ לא פירסנו מה
היא

היא' וכאמר כי ידוע לחכמים כי העולם התחתון
 מתפעל מכוכבי השמים וכסיליהם ולפי תנועתן
 העכמית והיומית יעלו מהארץ האידים והקיטורים
 למיניה' ויסבבו כל היות והפסד ולזה לפי שאמרנו בפ'
 הקודם כי מפני חלוף הקיטורי העולים מהארץ יתהוה
 הארס ההוא באויר' דע כי מן הארץ לא יעלה שום
 דבר אם לא יעלו אותו מחברות השמים ולפי חלוף
 טבעם יעלו מה שיהוו. ולא תחשוב היות טבע הנשמי'
 הנכבדים ההמה כטבע הארץ והררי' עליה וכארבע
 איכויותיה הראשוי' שזכרנו אעפ' סכנו בהם הכוכבי'
 לסכך ארץ הסומע והמבין יבין' דרך מסל באמרם
 שכוכב פלוני' או מחברת פלוני' הם חמים ויבסי' קרים
 או לחים. רצו באמר' ככה שמכבי' כן באים או בח'
 בארץ או באקלים היוסבי' תחת ממסלתם בסגוליו ולא
 מפני היות זה טבעם ועכמס' כי כבר זכר הפילוסוף
 במק' השמים והעולם היות גופי השמים מעכס חמסי'
 זך ובהיר אין לו ערך ודמיון במה שתחת קערורית
 גלגל הירח' ולפי זה כלל זה יהיה בידך כי
 כשאמר או כשתמצא בתוב טבע כוכב או מזל או
 מחברת פלוני' חם או לח אל תחשוב היות עכמותם ככה
 אמנם מכבי' כנפעלים החמימות והלחות בסגולה
 נקתרת מעיני כל המעיינים כמו שאמרנו' והאר'
 שהודענוך כלל זה' דע שהסבה הנראית רחוק' אמנם
 היא באמת היותר קרובה והמנעת הוא סבת חלוף
 מחברות השמים מכטיהם וכוכביהם' וקודם שנפרס

וזה כבינך דברי כללי' שזכרו חכמי התכונה בספריה'.
 ואמרו היות טבע הארבע יסודות שמהם יתהוו הד'
 איכיות בסמים ג' אך על דרך ואופן שזכרנו למעלה'
 וזה' איכיות אלו שמוס ב'ב מזלות וז' כוכבי הכוכה
 אמרו כי טלה אריה קסת' הם מטבע האש חמי ויבסי'
 תאומים מאזנים דלי' מטבע האויר חס ולח' קרטן
 עקרב דגים' מטבע המים קר ולח' סור בתולה גדי'
 מטבע הארץ קר ויבס' ועל הסבעה מסרתי' אמת
 כי סבתאי קר ויבס' כדק חס ולח' מאדים חס ויבס'
 סורף' שמש חס ויבס' כוגה קר ולח' כוכב מתהפך
 לתולדת הכוכב סיהיה עמו' לבנה קרה ולחה' ודרך
 חלוקתם ביסודות הוא בזה האופן' שמש ומאדים
 מטבע האש' כדק וכוגה מטבע האוי' סבתאי וכוכב
 מטבע המים' והכוכבי' שבגלגל השמימי וגם הלבנה
 מטבע הארץ' ועל הלבנה רבים חסכו היותה מטבע
 המים להיותה מוסכת כמו הארץ כל המים העליונים
 קבוכי כל ספע הנמכחות העליונות ובברירה הזאת
 בהיותה מלאה מריקה עליונו הקרובים אליה כל ספע
 הזלת המזלות והכוכבי' באמצעות הסכל הפועל אשר
 הוא למטה ממנה' ורע כי אש ועפר סוכאי' זה את זה'
 אש ואויר אוהבי' אש ומים סוכאי' עפר ומים אוהבי'
 עפר ורוח סוכאי' אש ואש אוהבי' ומלבד אלו הכללי'
 שאמרו עוד כתבו כהנה וכהנה בספריה' כגון חלוקה
 המבטים וחלוקה המכוויים כי פעם יהיו דרומיים ופעם
 צפוניים פעם יעלו פעם ירדו פעם עולים בגלגלם

דקטן ופעם בגדול פעם חוזרי לאחוריה ופעם ככבי
 לפניהם כמו שמבואר בח. מה התיא. אמר לפי חלוף
 התמועות והרבוקים הסתדרלו כל חכמי הדור וכפרים
 למכא סבה לכל מקרי העהז ההוה והנפסד בכלל
 ובפרט. ועל ענין סבת הדבר אמרו כי בהיות סבתאי
 ברבוק עם מזל שתהיה בו הלכנה בספת הלקות אז
 יהיה התחלפות האויר לגריעותא וגם בהיות סבתאי
 במזלות האויריו להיותו ממוכה על החורכץ והשממון
 והחליים ומטכה כריץ כל בני חליף. ודוע כי סבת
 החוליים הוא הסתמות המזגים על כן בסורו החליים
 בהתחלפות באויר כי עם יפלא סברק חכו ולעשות
 משפט ישר על זה חכמי התכונה בחרו להם לעשות
 כורה מלב בתי' וא כל בית, כותמים עם מזל כפי מקומו
 שאז הולך ברקיע אם מזרחי או מערבי כפוני או
 דרומי כפי תנועתו היומית בעת הכנס הטמם בראש
 טלה וכפי המזלו סיראו אותם מוכלתי' או בלת מוכלתי'
 יספטו על כל חרב ודבר ורעב או חוליים אחרים אם
 באדם או בבשמה וכל מיץ ומין כפי מה שזרה המזל
 הבלתי מוכלח או המבט המובט מסבתאי או מארזים
 אמר הם לעולם תורים על כל דבר רע. ויוסיף הדות
 על הכמאה בהתחבר עמהם ככב אשר ישנה פעולתו
 לרע כפי פעולתם ובמכב שלשתם יחד עתל כתבו.
 עם ברשתם יפול הכופל המוכץ יותר הסרוי תחת
 ממטלתם. וחזלם הבלתי מוכלח שרוי בכער גם
 במשפט הכללי. ואמר יהפך לו האויב לאהוב הוא

מוכלת מהמזל הזומח בכללי חו כי מבט טוב או כוכב
 אחר יפוג ויכנן חמיתו הגזרה ויחפכנה עליו לטובה
 ועל זה כאמר לך עמי בא בדרך וגם חבי כמעט רגע
 עד יעבור זעם כי מבואר הוא כי יש נספה בלא מטפט
 כאמרס זל פרק וחלו מבלחין איכא חכים דאזיל בלא
 זמניה כי כלל גדול הוא שהגזרה הכללית מתפתח
 הפרטית וגוברת עליה אמנם הפרטית אינה מתפתח
 כח הכללית ואינה גוברת עליה לעולם ולכן האיש
 שמזלו מוכלת יש לו לירח לנפשו ואל יספן עליו ללכת
 במקום סכנת הגזרה הכללית ויכנס לעזרה פן יהיה
 גרמא בכזקיו לתת המשחית לבא ל ביתו לסבר דלתו
 נחשת ממזלו המוכלת והמטל בזה לסום אשר ירוץ
 בסווקים כי האדם הנסמר ומכיץ לכנדרו מעגליו לא
 ימערדו קרסוליו והסום לא ירמסנהו בדגליו אמנם
 הבלתי נסמר יקרהו עת וכגע וירמסנהו הסום כמו
 שארזל פר' הכונם כשנתן רשות למשחית לחבל אינו
 מבחין בין דריק לרעע ועל זה באה האזהרה
 כשעבר ה' לנגיף את מצרי' ואתם לא תבאו אום מפתח
 ביתו עד בקר' ואזל במדרסו של רטבי פר' ויקהל כיון
 דמחבלא נחת לעלמא מאן דלא סגיר גרמיה יחסתכח
 קמיה באתגליא אתחייב בנפטיה דאיהו קטיל גרמיה
 מכלן מלוט דכתיב המלט על כפטר יגו' ועל כן סומר
 בפסו ירחק מהם ועו' מחכרת אחרת אמרו הקרמוכו'
 והיא כמו הנחם בנקיקי הסלעים והיא בהסתחבר
 שבתאי ומחדים במזלות אנושאים והכומח בלי מוכלת

אז יסבב כל חולי וכל מכה ממיני דבר ומסחי' ומנפת'
 כי היא תסבב עלות קיטורים ארקיים מן הארץ אשר
 הם סבת חולאים אלו כמו שבארנו בפר הקודם הכך
 רואה כי פעולת הכוכבי' גברה להעלות עסן ולפיד
 אט להבה הסורף בני תבל ע' הנחם עפר לחמו העות'
 ב ק ע חויר השמים ומי וזי המוכן יותר להלכד בפח
 ובפחת ובני עלייה הנכולים ממנו ע' ששחרו עכמס
 ולא יכיל מחבלא עלוייהו

פרק ג' בסנת הדבר המסוכנת מהעולם העליון :

אך דבר שפתים אמרו החוזים בככבי' הבקויאים
 בחלוף המחברות והעתים עשה וגבורה
 חטכו היות עמהם חכמי הטבע היורעים בהסתכות
 החויר ובנחש עקלתון אשר כל הנסוך ממנו ומתי חכץ
 לסקר בטחו ויטענו על מטענת קנה הרצוף כבהלו
 בהבל באמת סתי הכתות האלה וכי תעלה על דעתם
 שהנחם ממית או נחם מחיה לא כמו שאזל בפר' אף
 עומדיו דעו בני שאיז ערוד ממית לא החטא ממית'
 והסבה העקרית מהדבר היא אותה שספרו זל במסכ'
 פר' חמישי ראבות והיא המסובבת מהעולם העליון
 המונים המונים היוסביס פס לעסות רכוז קונס לסלס
 ס ר פעולת הפועלים אם רעה אם טובה וזהו אמרם
 דבר בא לעולם על מיתות חמורות בתורה שלא
 נמכרו לבית דין ועל פירות שביעית וכו' ועל עבירות
 אלו וכוננא בהט יכח הקכף לפרוע פרעות ולסלס
 ב ב ב ב לעומי

פרק ג

לעוסי מרמה ועולה מרה כנגד מרה כאזל בתוספת
 דר' אליעזר אם התחתוני עוסיין דין איך העליוני עוסיין
 דין והיינו דאמרינן במרר' תלים מזמור עב במקום
 סים דין איך דין ובמקום פאיך דין יש דין ובב"ר על
 פסוק לא ירוץ רוחי בארס בארו כי הצדק האקי לסנו'
 טובעי הכמחאות לענוש בהם המורדים והפושעי סכך
 אמרו גם הם לא עשו מדת הדין למה גם אני לא
 אעשה מדת הדין למעלה הה"ד הלא נסעיתרם גם
 ימותו ולא בחכמה וכו' והנה הרבר והמטחית יבא
 לכניף להנקם מאויבי ה' המפריעים חק ומחללי ברית
 ועוברים עצירות טים בהם מיתות ב"ר וכריתות או
 מיתות שלא כמסרו לבד' כגון מיתה בירי טמים וכרת
 בירי טמים ודין ארבע מיתות לא בטלו כראמרינן פ'
 חלו כערות ופק' רפוכה ופר' א' דינו מתוכות והמשפט
 לאקים הוא וברבר ה' נספט את העמים להעזר המות
 הבאה מבני ארס פי עבירות חלו ודומיה' הם נסתרות
 לה' אלקינו ויבא אלקינו ואל יחרם לנקום נקמתו
 ולעסו' מספטו ועל כן כתן רשות להכליח מעשה החיה
 העומרת ברקיע לחמק בסרס' ועבתה גם חטאתם
 וגם להפריע מהסומעים חכקת עניים ואביוני' וכפתן
 חרס יאטמו אזנס ורע לבבם מתת לאחר מהם פרוסת
 לחס או אגורת כסף להחיו' את נפשם ונפש ביתם וזהו
 פרמזו הם באמרס ועל פירות טביעית' וידוע כי
 בחוכה לארץ איך הטביעת ממטת אמנס מלוח ה'
 חוכן דלזו מדה נוהגת בין בארץ בין בחוכה לארץ

פי גומל כפשו אים חסד ומתן בסתר יספה אף וענתה
 צם בדתתם להכיל כפמם מני פחת החוננים דלום
 וחביוני כמו סכתוב ופרקה תכיל ממות וכמו שדרפו
 זה העמוק זל סוף מסכת סבת ולק דבב סגדול כח
 הפרקה לקרוע גזר ריץ של טבעים טנה ואמר לא
 יטמע אכחקת עכי פי יפטוף ויתאכזר עליו וענת עמי
 ובאיע בה מחסהו זפקתו יטמע אל ועונו יטא במכת
 דבר דומיא לפורענו דפירות טביעי כי הפירות ההם
 הם הפקר לעניים ועל ההתעררות הרע הזה התחתון
 העולה למעלה מעונות אלו ודומיהן אנדרולמוסיא
 באה לעולם והורגת טובים ורעים כי אז ידבר אלימו
 באפו ובחרונו יבהלמו כי העולם הזה הוא כקולם
 מוכב ארצה וראשו מגיע השמי ולפי מעסה התחתוני
 יבא הטפע מן העליונים כמו שזכרו חכמי האמת זל
 וזה שאמר הכתוב ומבשרי אחזה אלוה כי אף על פי
 שגופו מן התחתונים פלמו מן העליונים וכלמו זה הוא
 הקופרו עם אקיו פמו הפרטרת של ברזל התלויה
 באויר פי כפתניע החוליא הטפלה טנה תניע גם
 העליונה כי גם את זה לעומת זה עסה האקו וכמאמר
 בר קפר שמות רבה פר לו כי אתה תאיר כרי א הקבה
 כרך בירי וכרי בידך וכו' אס אתה תאיר כרי אנו מאיר
 כרך והמחברות השמימיות הם כמו הגרזן ביד
 החוכב בו ובירו ית לסדרם מפר אותות בדי וקוסמים
 יהולל והבוטח בו וסומר מכותיו חסד יכובכנהו מכל
 הכדרים והס כי לא להזכיר דברי מפרטו סודותן

עזרא זל על כיוצא בזה בפרש' תולדות על אמרו כי
 יצחק אבינו העני והיה חנהב רת עשו כי ציד בפיו
 מפני כרכו וכו' וזכר גם בסוף דבריו כי יש לו סוד
 ואין לחפש כי עמקו מחשבות ה' וכו' ומפרשי סודותיו
 פי' כי הסוד הוא שאירע לו כהות עיניו מפד מולדו של
 עמו שנוהע להם שהיה ככב מאדים בביתו של עמו
 וכתבא לאכטגניני' כי כשהמולד כן יורה על האכות
 פזר ממזן וכהות עיני' וכו' ואנ'סיהיה יצחק אבינו
 מסור לכוכבי' ולמערכות השמים כי גבוה מעל גבוה
 שומ' צדיק וסרו של עולם העיד על זה כמו שאל בפ'
 דיבמו' פסו זה סר העולם אמ' ונער הייתי גם זקנתי
 ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחס' וכל' צדיקו
 של עולם יצחק אבינו ע"ה שהיה פולה תמימה וזכותו
 וזכות אביו אב המזן ותפארת בניס יעקב אשר פרה
 את אברהם סיהיה מוטל חחת טוס מערכת מכבאות
 השמים' ומה שמלכו דברי הרמב"ן זל בתשובתו ל'ן
 עזרא כי אין דבריו אלן לא דברי סחוק ומי יתן החרט
 יחריט' כי ברכת ה' היא תעשיר ולא יוסף עכב עמתי
 והנה ה' ברכו סכ' ויברך אלקי' את יצחק בנו והברכה
 היא תוספת בעוטר ובניסים וכבוד' ואיה ברכתו
 לפי דברי' עזרא חס אבר הון אביו והעני ומי לא ירע
 כי הכריקי' כיצחק אבינו משרדים כל המערכו ועומים
 בהם כרכון כפסם כאמר' זל סוף טבח על פסו' ויוכא
 אותנו החובה אמר לו הקב"ה לא"ה כא' מ'כטגנינו' סלך
 מאי דעתך דקאי צדיק במערב חנא מהדרכא ליה
 למזרח

למזרח וכו' והכתוב אמר רכוז יראיו יעשה זכתי בדרך
 עתותי וכו' לל יכולתך היא בכל כי אתה יכרתו ובדרך
 כל העתים עתים לטובה עתים לרעה ובדרך להפוך
 ולהחליף רע בטוב וטוב ברע ולזה רמזו רזל צבר
 תנאי התנה הקב"ה עם מעשה שמים וארץ על הים
 שיקרע וכו' כי תנאי התנה הקב"ה עמהם שיהיה
 מקסיבים לקול כדויק וחסוד לעשות רכוננו וכי יקרה
 עת ופגע מחד חלוקה התכונות כגון סירבך שבתאי
 ומחרים וכדק ויחיו יהיו תמים כל כבא הסמים
 להלחם על עיר ועל ארס מדינה או סבט וסאר ממ'
 הכח ביר הכדויקים להפוך הקללה לברכה והגזרה
 הרעה לטובה בא ולמד מאנסי כינוה מה כתוב בהם
 עוד ארבעי' יום וכינוה נהפכת וכבר יבא הקכף בסטף
 עובר כלה לעשות ובסובס אה כתי' וירא את מעסיה'
 כי טבו מדרכם הרעה וינחם החלקי' על הרעה והטב
 מדרכו הרעה או מי טלח טעם טעם חטא לא יירא
 סירבך בו מאומ' מן הרע כמו ריב' ל' בפרק המדיר
 על אנסי ראתך דמכרז ר' יוחנן הזהירו וכו' כמו סזכרנו
 בפ' הקודם ריב' ל' מיכרך בהו ועסיק צתורה אמ' אילת
 אהבים ויעלת חן אס חן מעלה על לומריה אנוני
 מנכא וכתו סהכתוב אמר רפחות תהי' לטורך וסקוי
 לעכמותיך איזה דבר שיהא רפחות לכל האברוי' וסקוי
 לעכמות הוי' אומר זו תורה א"כ חס ברחשו יעסוק
 בתורה וכו' כדאמרינן פר' כיכר מברכים סנך רוחה כי
 הקבה העקריות מהדבר באה מהעולם המתעורר

מצעולות התחוננים וכפי ההתעוררות העולה מן
 הארץ בא הפסע על העולם האמצעי כבא הסמי' והם
 מטפעי' על הארץ והררי' עליה יוראה תראה בפרקי'
 הבאים הסדר להפיץ אחר פעולתם מחד טבע כל א'
 וא' מהעולמות וכמו שכתפילת חמה הקולות חדלו
 והברד והמטר לא יתך ארצה ואפילו הברד שהיה
 באויר אמרו ז"ל תראה ברפיון וירדו על האמוריו בימי
 יהושע כן בסדר טבערוך לפניך תאמר למלאך הרף
 יריך ולא יותק לך הנחש הזורק המרה רקחי ברפיון
 אבל אתה הקוים עליו והכה תכה ויכלת לו וכשמו
 הסדר פהתחלנו ביום תחילה העולם התחתון ואחכ
 האמצעי ואחריו העליון והעקרי ואתה תעשה מן
 העקר עקר כי תעשה הפר בעיני ה'

פרק ד עיוני הדבר והקדחת הארסיית הנקראת
 פיסטיליכניאה ודרך המכנס סיכהיג אדם עגאו
 להשמר מהם דרך טבע העולם סתמתין :

השבימו חכמי הטבע והרפואה שאין שום סימן
 מובהק אצלם יהיה כאמץ וראוי להסמך
 עליו להכיר בו באמנה הקדחת הארסיית ולא יהיה
 מדבר בהיץ ולאן ורפיחא בירייהו כי לפעמי' הסתף של
 החולה יהיה כלול לפי שהלחה הגבדת לא תלך אל
 הזכר גם לפעמים יתראה מעט קדחת לפי שהארס
 לא יהיה בלחות ככ' חמת ולא יתעפס מבחוץ וגם
 לפעמים יראה באלו הקל הקדחת ממנו לפי שהטבע
 הסתרל

הסתדל לרחוטה תמנו ומקום החופים והאברים
הראשיים ואחר כך בשוב הארס לתת מלחמה אחרת
כחטפט הראסוף לא יוכל הטבע להלחם בו ולהתגבר
עליו כי כבר נחלש כחו במלחמה הראסונה ויבוע וימות
וזה דרכם ככל למו לראות בחולה בתחלה כאלו הולך
ומתרחץ ואחר כך שב ינופל וגדולה הנפילה מאשר
בתחלה יוכף לפעמים ירחה כאלו החולה אינו מרגיש
בו חולי מאומה וחזק ואינץ הוא כגבורים ללכת באשר
יתהלך לפי שהארס הזה אינו מתהסך לחיוב לכל
האברים כמו שהוא חיוב א' הלב עכ' בימי המעותדי
לאלו החוליים אינץ לשים זמן ולהספיק מהטבע יראה
סימנים מתחלפים כמו פעל זה מבקשים הרופאים
ואחכ הם עוזרים הדרך דרך בה הטבע בתרופות
מתחלפות אבל בימים האלו אינץ לשים ככ' זמן כי
הטבע לא יספיק לך והסימנים לא ירחו לך האמת
אבל התחזק ועשה מה שעליך לעשות בעוד בחיים
חייתך ואל תאמר יחר אעשה כי לא תרעמה ילך יום
כי מפתח בזמן שהתה הארסיית הזאת באויר כל
הלחות המותרות וכל החוליים הפייסם לבא בסאר
הזמנים מתהפכים לאלו החוליים הארסויים כמו
הגופרית בהריחה אט להבה תלהטבה ויסרף מפני
גודל ההכנה כן מפני הכנת האויר כל דבר פנוטה
מקו המיכוע באופן שיוכל לבא לידי עפוש יתהסך
לאותו הארס כפי תכונת האויר ולזה ראה תראה
בזמן שהדבר בעיר מעט חולאים אחרים יסע בה

וכאשר תראה שירבה חלוק חולאים בעיר סיס בא
 דבר האמץ כי הדבר יפסק מעם וקיימי הקרחת
 הארסוית הזאת כפימה שמנו חכמי הרופאים הם לו
 הקרחת תמידו בלי סרור מפורסם מתגבורה התכעו
 קיזר הנסמה ופרות החזה - מהרה יחלש כח הדפק
 התלהבות רב בכל הטף כל אבריו ונפשו כואבים
 עליו ביותר וכפרט גודל כאב הראש הסתבסות
 הדעת הנקרא פירנטיקו גודל הכמח כתמיס מדס
 יראו בו ובגופו במקומות מתחלפים ממנו הסתן עב
 ועכור ודומה לשתן הבהמה וכלל זה יהיה בדרך
 שבזמנים הרעים האלו כל הילדים אשר יחלו חולי
 התולעים מעט תקוה בהם כי הם כנעורת בהריו
 אט ובפריות להבה כי החומר המוליד תולעים הוא
 המוכן ביותר אל הקרחת הארסוית וקיימי הדבר
 מלכר סימי האויר המעופס העכור והארסוי הם
 פסירבו הבעלי חיים המתהווים מן העפים ובפרט
 רבוי התולעים רבוי חלאים מואדולי ופירסי וסטולולי
 וקרחות תתרוות עם ארמימות עינים הסתבסות דעת
 החולים וגם כפרבוי החולאים הם במקומות הנפש
 החיונית ובבבולותיה ודע כי כפייה האויר המעופס
 והעכור זמן רב במקום אי'עפס ויטיל הארס במעינות
 ובבורות ובנחלים ובפירות האילן ועכ טוב לשתות
 כל המים מבוסלות ולכנץ בהם גחלת של מתכת ברזל
 ובחסת קלל עד שיביע לכרוף ועם המים החלה ימזוג
 היין כי היין העקמי והגרול הוא רע ומר ואיז ראני

לטתות ייז עד פיתן לתוכו מים והיוז יהיה זך ונקי
 מכל סיב ולבן וטוב ולא יהיה מתוק. וכל שאר הפירות
 והרברים טוב כי תבטלם ותתקנם ותסיר מתוכם
 חלאתם עד שיהיו בריאי וטובים וטעמם נוטה כמעט
 להיות מלוחים וחמוצי. וכל סכך כשהרבר מתחיל
 אחרי רעפי' ובמוט הדיוס בלב ימים כי אז מוסרי ארץ
 בתרופפו' וטוב מאד לאכול פירות שבהרי' ומהעפבי'
 הכומחים בנקיקי הסלעים ובמקומות דזים בארץ
 הנבב לא דסני' ורעננים והפירות היו דוחני' וטובי'.
 אל ידור אלא בדירות כחות ורחבות ויהיו הבתי נקיים
 ואוירים וטוב כי תעפנס בריח טוב ומה נעים אש
 יהיו מעוטרים בכיורים נאים ופתוחי' שמשמחים לבו
 של אדם. ומה טוב אש יהיה קירות הבתים מכוסות
 בטס ורקמה חדר כרעס ועודות. בזמן הרבר כנס
 רגלך כאמרס זל ער' הכונס רבר בעיר כנס רגליך ולא
 תרבה רעי' וחברי' ואל תגלה למקום מים הרעי' ולא
 למקומות שהאוויר סס הוא מחודר ודק ביותר אש כל
 זמיר הזרגלת בנוה שאנך' גם לפי סכמו שהנוה הרע
 בודק כך הנוה היפה בודק. כמו שאזל בפר' בתרא
 דכתבו' אמנס ברח לך למקו' שהאוויר סס ממוחז וכוטה
 לטבעך ויפה לך ומתדמ' בכד מה לחותו האוי' מהמקו'
 שיכחת מעס ואל ימנה ארס מפני מחלוקת טבעיו
 ולחותיו כי סנוי האוויר מן הקצה אל הקצה הוא סבת
 הרבה חלאי' קטים ורעים' אל תאכל הרבה ולא תישן
 הרבה ולא תאכל מאכלים חמים ביותר ופותחי' כגון

הרבש כי במהרה מרביקי הארס וכן לא ילבש ארס
 בגדים שמחממים גופו ביותר וכן כחך לאם בוערה
 מאופה אל יאכל מלח רב כי הוא שורף ומלהב אל
 יאכל הרבה זנגביל ופלפל ובכל הסמים המחממי' הם
 בעצם או במקרה אלא אך במצפוט אל יקח תרופות
 חזקות וחמות ביותר אל יאכל עשבים שטבעם חם
 ביותר ולא שום דבר ממיני הקטני' כגוף הפול הספיר
 והטעופית ופול הלכץ אלא מעט כוסמת וריזו ופאחו
 ויערב בהם מעט חומץ או מי הבוקר וכן אל יאכל
 הלפת והקישואי הכרוב והתרובתור התרדום והשום
 למי שטבעו מואסו כי השום הוא קס חזק ולא כל בר
 כס יכול לקובלו והגם כי שפרו אל בפר' המרובה
 בטבחו וחממה רברים נאמרו בו לא נתנו דבריהם
 לשיעורים לכל ארס ובכל זמן ובכל מקום ובכל
 הזר מכל הרברים החמים ביותר ומהרברים העושי'
 עפוש ומותרות ובכל עת יהיו בני מעיך רפוי' ובגדיך
 לבנים ושמן הטוב וריח טוב מראסך ומגופך אל יחבר
 ומאוס ברע ובחור בטוב ואל תאכל דג' לא קטנים ולא
 גדולים אלא מעט מהגדלים בנחלים הזכים ובמים
 העוברים על סלעי' ואבני' והזהר מכל הדבר' הלחים
 ביותר שהם קרובים לעפוש והרברים החמוכים וכן
 האתרוג וכל הרברים הנעשים ממנו ותפוחים רנפי'
 הם טובים ובאנפי' טים להם קוצר הנסימה או חולשת
 האבטומכה ראוי למתק אותם עם בוקארו' טוב
 לאכול קפריסאי מתוקנים עם חרבימים ובמים ועכבה

פחמה זויץ מבוסל , וגם הככל המבוסל המתוקן בזה
 האופן ועם חומץ אינו מזיק , לחמץ יהיה מבוסל וטוב
 ופה וקל ומועיל לשים בו מעט מלח ולחם הכוסמת
 אינו מזיק ואל תאכל מהלחם יותר מסובעך כי קשה
 המלוי הבא מהפת ומעט לחם לבב אינו יסער . אל
 יאכל בשר בהמה גסה אלא עגל חלב ותרנגול שמן
 וברבורים וטלה וגדי עזים ויאכל פחות מן המאכל
 ולא יאכל אלא דברים טובים וסנפסו מתאה להם .
 ולעולם תהיה אכילתך כאכילה של תורה שאכילה
 מרובה מסתיה כראמריכ' פ'ק דמגילה . א תענה בכוס
 נעמך וקורט באתך מתקום מסכבך בבקר מרחץ
 פניך וידיך בחומץ עם מי ורדים או ייץ מבוסס לבן .
 וטוב לקחת אחת או שתים מהפילולי שהיו כוהנים
 הקדמונים והם עשויים בזה האופן , כרכום ומירה א'
 אונקיה מכל אחד אלונה ב' אונקיות וטוב לרחוץ היטב
 האלונה במיץ ורדים , ויעץ היות הפילולי האלו חמים
 ומעט פותחים איץ לקחת מהם כי אם ב' פעמי' בסבוע
 ואחד או שתים בכל פעם כשיעור בינוני . ובמאר
 הימים טוב לקחת עשב הפיגס עם אגוזים ותאכוס
 יבטי' עם מעט מלח כשיעור א' תאכה יבטה וחכי אבות
 ועטר עלי פיגס וב' גרפיכי מלח בכל פעם , ואל תרבה
 שיחה עם האשה כי בהרבות שיחה עמה תתעורר
 התאווה וכזבובי מות יבאים יביע , וזכור תזכור אמרס
 אל פ'ק דתעניות שאסור לארס לסמם מטתו כשהעולם
 שרוי בסער . ויאות לך כשתקום ממטתך בבקר

שתלך מעט ותטטוח אכריך הסטחות יסר / ותעשה
 חפיעה במסרק סבזה תוכיח מהראש הקיטורים
 העולים אליו מהאסטומחא / ותלבש בגדים נקיים
 ותערה בכלים נאים לפי סבהם יסמח חוש ההרגש
 מהראות וטורייני דעינא בלבא תלן / ואחכ תנקה
 סכך בקליפת אילנות מרים ועפכים חמים חריפים
 שתועלתם גדול סינקה הפנים והפה ויתך הליחה
 הלבנה שתחת הלפון טקבלה בלילה עלי מסכב תכונה
 דעה חרסיית גהר הורגת העקרב / ובזה יזדכך
 הדבור ויוליד התאנה אל המאכל / ולאנשים שאינם
 יכולים לקבל טוס תרופה לח מהפילולי הנז'ולא מדבר
 אחר הנה מה טוב שבבקר קודם כאתם מרלתי ביתם
 החוכה יאכלו מעט פת סיהיה מבוסל היטב עם מעט
 מזער מלח וכבר ירעת כמה הרבו לזל בפרק החובל
 ובפרק המתקבל / לספר בשבח פת של שחרית / וטוב
 שבבקר תחמם האויר פסכיבך ובחרר מפסכך באש
 שתעשה מטריגי הנפכים חו מעבים ריחניים כנוץ
 יוניפרי ול'אורו וכיוצא / ואל תבא מביתך חלא בעת
 שכבר זרת השמש וקבל האויר מחמימותו וכל האירים
 הקרים שעלו מן הארץ בלילה חלפו הלכו להם / ואם
 הוא יום לח ומעוכף טוב כי תסבד וסב בביתך וסס
 תעשה תנועה עד שתהיה קרוב להזיע / וכה תעשה
 זום יום אחר שלקחת הפילולי חו פת לחס עשה תנועה
 בבית חו בסדה / וכדי שלא יקרמך פסות עלה מות
 בחלומנו ראוי לך להכיח חלונות ביתך סגורות עד
 שתראה

מתראה האויר הלח והעכור מהלילה סגור כרך ונתחמם
 מחורו של שמש וכה תעשה מדי יום ביום עד יעבור
 זעם וזהו המנהג הטוב והישר שתשמור לנהוג בו
 בזמן הדבר להכיל ולהגדרך טבע העולם התחתון
 וכאשר כתבאר לך פסקת הדבר המשובבת מן
 העולם התחתון הוא תשני ב' דברים א' עפוש האויר
 ב' הלחות המותרות בניף אשר הם מוכניות לקבל
 בזמנים אחרים חלאים אחרים כשתדע לתקן הסני
 דברים אלו כמה מדברנו בפרק בין תבין את אשר
 לפיכך ולא תפסן באהליך עולה :

פרק ה' במנהגי כבוד דרך טבע העולם האמיתי :

חכמי התכונה אשר העמיקו בה ברורות הראשונים
 קיימו וקבלו הדעת הזו היונו שהכבדים הם
 פועלים בכו והם מנהיגים אותנו כמו שכתבנו בפרק
 ב' ולפי חלוף המחברות יהיה פנוי ההויה וההפסד
 גם החכמות להוריד טפסם ורוחניותם על כבאות מטה
 ע' דברים מתיחסים לטבע הכוב והמחברת שהיו
 רוכים להוריד הרוחניות ההוא עליהם וראו שאין
 ביכלתם לעשות זה כי אם ע' הקרבנות והקטרות
 בזמנים ידועים חללם ובזמן שהכוכב ההוא בבית
 הכלחיתו ואין מבטרע מביט אותנו ובזמן שהוא באמצע
 השמים נקי מכל דבר רע ואז היו מכנים לו הקטרות
 אשר יאותו לו והמקטור לבוש בגדי מגוץ חלקו ועומד

ובידו מחתה אשר בה הקטר העשויה במתכנתה ואף
 מקך מבריל בינו ובין השמים כדי שענן הקטרת יגיע
 עד הכוכב בחכי השמים לפי שהקוים יוכאים ממנו
 בהיותו באותו האופן ומביעים עד נקודת הארץ ולא
 יחתכם אור כוכב אחר ובעת עלות ענן הקטרת עד
 הכוכב לפי התחכות הכוכב לזה הקטרת המתקרב
 באופן מה לטבעו ירד לו וימטכנו לעכמו ובעת סירבך
 הספל בעליון יתחייב להרבך העליון בספל וכח
 הוחניות הכוכב ההוא מתרבך עי' אתה ההקטרה
 באיט ההוא ומוריד לו שפע כפי כחו וטבעו וזו היתה
 חכמת אברהם אבינו ע"ה שבה הוכיח ונכח כל חכמי
 קדם והודיע לבני העולם שמעשה הכסבי וההקטרות
 אשר חטבוס הקדמונים הבל המה מעשה תעתועים
 ובעת שקודתם יאבדו והראה להם גם אהבתם גם
 פכאתם וחלוף ההתנגדות שבכבא מרום ואיך קטרת
 מכוכב אחר אינו כאחר אמ' הפכי לו ומתנגד לו וזהו
 שרמזו ז"ל בכ"פ ל"ח בעוברא דההיא איתתא ראתת
 טעיכא בירה פינס דכולת ח"ל הא לך קרב קודמיהון
 קס נסיב בוקלוסא ביריה ותבריהון לכלהון פקיליא
 ויהב בוקלוסא בירא דרבה דהוה ביניהון כיון ראתת
 אבות אמר ליה מה אבר לון כרין אמ' ליה אתתא איתתתא
 וכו' קריבת לקודמיהון הוה דין אמר אנא אכיל קדמאי
 ודין אמר אנא אכיל קדמאי קס הדין דבה דהוה
 ביניהון נסיב בוקלוסא ותבריוון וכו' וזה כי הוא ז"ל
 אמר לחביו ולכל החכמים שברורו מה לכם תדכאוני

צמלין וזרי הפסילים האלי עי' עבודתם והקטרתם
 המתנגדת הם קטברים והורסי' זה את זה כמו אש
 והיה קורנם ביד הזל ט כטפתו סהו' מסבר כל חביריו
 כי כטזה קס מתחתיות ארץ ועולה עד דוס הסמי' זה
 יורר לנגדו לתה רבה נמכה סלכל ככב עבודה חבת
 זרה לו ומתנגדת לטכעו וזה היכה גמורה סאיץ טוס
 אחר מהס שליט ונגרול בחברו ולזה חזל פה' ד מיתות
 זה ביאנהרמ'בס פג הלכות עא עבודות הרבה קבעו
 עובדי אליל לכל פלס וכלס ולכל כוזה וכורה ועבודה
 זו חיכה בעבודת חברתה כגון פעור עבודתו ויפעל
 אדם עכמו לו ומהקולים סעבודתו סחרוק לו אבניס
 והרבה עבודות כגון אלנו תקנו לסאה הכלמיס לפי'
 הפוער עכמו למרקולים או סזרק אבן לפעור פטור
 עד סיעבוד אותו דרך עבודתו סכ חיכה יעברו הגויס
 האלה את חלקיהס ואעסה כן גס אנו ומפני זה הענין
 כריכיס ב' לידע דרכי העבודות סאיץ סקלי זכו ולזה
 חזל בפ' דע"א ע"א רח"א ארבע מהס פדקי הוה סג
 כורך הוה לו לבחר ולהביח מופת לבטל כל עבודה
 ועבוד' במה סמתכנר חליה וע"כ היתה הלכתא רבת'
 לע"א דיריה וחרוכה מארץ מרה כי במקום סראנו
 להחריך כדי לבטל הרעות הזרות והנכריות ולעקור
 סרפס מן הארץ אינו רשאי לקבר חוס אטר רוח כג
 וכאמן לחלקינ' כא"ח ע"ה הכך הוואה כי הורדת ספע
 הסוכבי מלמעלה למטה הסכימו הקדמונים היות ע"א
 הקטרו' אטר על ידיהן ידבק העליון בתחתון ויושע

עליו מרוחניותו ונכבד כתכאלך היות המחברו' הרעו'
 המסבבו' הרבה רובם ככלם מדבוקי סבתאי ומארי'
 אשר מבואר לקדמונים כי רוב העשבים והמחכבים
 מהם מבר הרכבתם מרים לחוש ונעשו סל ארס קנה
 בהם הם אהובים ומתיחסים לככבים ההם מבר
 בגולתם ושבעם והם תחת ממסלתם וכך הדברים
 המטונפי' והמעלים רוח רע שמצפט האויר ומערבבו
 ברום זולות לבני ארס הנה הנם מיוחדים ונבחרים
 להקטנות המכוונות לככבים ההם בהיות האיכות
 הרע המתחרט באויר מסגולתם ושבעם כמטר עי'
 דבוקתם יחד או בהיותם במזלות אנוסי' ואוירי' וטמה
 מהוים הנחם והמפוסן אשר ברוח ספתיו ומית בארס
 מעליו את הבריות ועל כן להעלות ארוכה ומרפא
 לחלוק האויר המסוכב מהם ראוי להמכיה שמן רקח
 מדברים מתנגרים לטבעם וכחם ואם ידעת מהם
 מתאווים לדברים שחורים ומטונפי' ומעלים רוח רע
 אף אתה וותר מהמה בני הזהר לזכך האויר בהדר
 משכך ובביתך ברברים רוחניים מור ואהלות עם
 כל ראטי בטמים המעלים רוח טוב ומסירי' כל איכות
 רע שבאויר ואז כל הנממה תהלליה חיפה דבר שהנפט
 בהנה ממנו הו' אומר זה הרוח כמו שחלל בברכות
 ותלכם בגדים נקיים ונאים מטי ורקמה חור כרפס
 שמרחיבים לכו סל ארס וכזה יתנגר לטבע האיכות
 הרע המוספע על האויר מהכוכבי' הרעים וזו היא
 שבה פשוטה ומפורסמת חכוכית למה עכץ הקטרת

עוצר המנפה כמו שארזל בפר' במה מרליקין סודות
 מסרו מלאך המות למרעה' שהקטר עובר את המנפ'
 כי בעלות עטמו המבוסס עמוי כהלכתו מתוקן כפי
 מתכונתו מזכך האויר והורג הנחם עלי כור ועל סחל
 ופתן תדרוך תרמוס כפיר ותניץ עם היות עקר הסור
 הזה וסגולתו זכות המכות והכוכה הראוי שמפעפעת
 בוקעת ועולה עד למעלה לסמים ועומרת לפניו ית'
 להיות נחת רוח לפניו שאמר וכבשה רכובו ואיכה זום
 מנס עד שתמלא רחמי ומסופע על ידה ספע ברכה
 ותהלה ולא יוסף עכב עמה ועיכ' המנפ' כדכת' ויתן
 את הקטר ויכפר על העם ומפי החכם הכולל כמ' הרר
 יהורה מוסקאטו יכו שמעתו כי בסנסקה עיכינו על
 מעסה הקטרת ונראה כל הסמים סבו אחר לאחד
 נראה סכלס הם יפים ומסגלים דרך טבע לעבור את
 הרבר ואת המסחית כי על זרס יזכך האויר והאובל
 מהס במספט יסיר הלחות הרעות מהתגבר בנופס
 זאבריו וכל הסמים שבקטרת סבר סמוס הקדמוניס
 בעסמוניס המסוגלים על הרבר והפלא ופלא תמה
 סזכרו בכ' דכריתות והלא מי רגליס יפיץ לה זנס
 חכמי הטבע אמרו כי טוב ומועיל לתת מומי רגליס
 מנער קטן יפה תאר ובריא לסתות בבקר להנץ
 מעיפוט האויר ונס הפילולי סזכרנו למעלה סס
 בסמני הקטרת ונס אומרס ואס נתן בה דבס פסלה
 נס סס אמרו שאכיל דבס הרבות לא טוב יעץ סהיא
 חמה ופותחת כמו סזכרנו ועוד אמר החכם הנז' כי

שמה מעיר עליה כי נקדחת פיטום הקטרת על סם
 שהיא באמת פיטום קורחאלה לבגוף ולכפס וברוך
 אלקינו שמתנה כזו נתן לעמו וברוך שמו לעולם אפי' רי

פרק ו' בדרך סיכור לו האדם להנצל מהדבר דרך טבע
 פעולם שעליון

אחר כך מהתבאר לנו בפר' ג' שהסבה העליונה
 מהדבר היא אותה שזכרו רז"ל דבר בא
 לעולם מפני מיתות ב"ד ועל פירות טובות וכו' גם
 א"ל בפר' במה מדליקין בעון עינוי הדיו ועונות הדיו
 וקלקול הדיו וביטול תורה חרב ובזה רבה ודבר
 ובכורת באה ובני אדם אוכלין ואינם טבעים וכו' יקל
 בעיניו למכא תרופ' ולהעל' ארוכ' ורפא ורפא כל מיני
 דבר ומטחית ופרות אחרות המתרגסו' ובאות לעולם
 נזה לכנס לעזרה למקוה ישרא' ה' מה מקוה מטהר את
 הטמאים אף הק' בה מטהר את ישראל כראמרי' בפר'
 י' אף בזאת שיתעוררו לשוב אחור מכל טומאותם
 ומן החמם אשר בכפיהם כי מתנה טובה שהית בבית
 בכזיו ותשובה שמה מקרה לפוסעים ולחטאים והכריז
 עליהם טובו בני' טובים וכאמר תשב חכם עד רכא
 וא"ל עד רכרוכ' של כפס כי לעולם ידיו פרוסות לקבל
 פנים וכבר זכרו רז"ל הד' התשובה ואין פה מקום
 להאריך וכמו ונמרו והבטיחו לפוסעי' שלעולם סערי
 תשובה פתוחים וים כח בתשוב' ומעשים טובי' לקרוע
 גזר דיו של טבעים שנה כמו שזכרו רז"ל בפרק במה
 מדליקין

מרליקים מי סנטה למות וכו' יבא ארס לסוק יהו דומה
 בעיניו כמי שהעלוהו לגדהו' לירוך סכל העולה לגדהו'
 לירוך חס יט לו פרקליטים גדולים בכול ואם לאו אינו
 בכול ואלו הם פרקליטי טל ארס תשובה ומעשי טובים
 וכו' ומס אמרו לעולם יבקם ארס רחמים סלא יחלה
 סאס יחלה אומרים לו הבא זכות והפטר וכו' ועל כן
 הדרך הישרה והמגדל עז להנכל מכל פגע רע הוא
 התשובה ומעשי טובים ות' כנגד כלס אסר בהם יטגפ
 ויטמר פדיק ולא ימעררו קרסוליו ולכפ מי האים החפץ
 החיים כריך לו פיסוב אה על הכלל ועל הפרט ולעזוב
 עונות סבירו ולכקות עצמו מבית ומחוץ מכל סמץ
 ונדמור עבירה כו אעפי סאמרנו שהסבה שעליה בא
 הדבר היא על עבירו סזכרנו מ' מי סים בידו עבירו'
 אחרות בין חמורות בין קלות מסוכן הוא ליפול סי
 הא דאמרינן בפר' במה מרליקין אמר מר עוקב' העיאל
 חגרא ועיזי רהטן אבב חוטל' מילי ואבי דרי חסבוכא י
 כך בטעת הספכה הורע המזל ונזכרים עונותיו סל
 ארס ונפרעים ממנו בין מן החמורות בין מן הקלות
 כמו סזכרו רזל בכיופא בזה בפר' הקומץ רבה כך בין
 תפלה לתפלה עבירה היא בידו וחוזר עליה מעורכי
 המלחמה י ראה חסור רזל לעבירה כזאת לסוב אחור
 מעורכי המלחמה כמו סאמרו בפר' מפוח מלחמה מי
 האים הירא ר' וסי הגלילי אומר הירא מעבירות סבירו
 וכו' כי גברי מדקי בטעה סעוברי' על הגמר וכשיץ
 גמר כו באסר ימכא ב'ח מקום לגבות חובו גובה אגתו

והוא ע"ר שאמרנו חכמי הטבע מזכרנו בפר' א' כי האדם
 אשר בגופו לחות רעות ומותרות הוא המזכך ביותר
 לקבל האדם מפני גודל הכנת האויר כן מפני הכנת
 המלאך הבא לגבות סטרו חובות כל החיוב אם מעט
 ואם הרבה גובה ממנו ופ"כ העכה היעו"כ הוא לרחוץ
 ארכולטהר עכמו מכל עבירות סבירו ויעסה תשובה
 בלב ובנפש ומאד ויתחנן אלקיו ובכוס ובסק זכר מעשה
 יבקם סליחה על כל עונותיו כי ברית כרותה שטערי
 דמעה לא נכעלו כדאמרנו בפר' א' עומדי ובפר' הזה
 ואם ישא הסול א"ך יכער אדם עכמו בתשוב' עסרברי
 הכומות וכעקתם וכבר אמרנו בפרקי הקורמי"ט סכדיך
 לעמו' שמח וטוב לב ולהסיר ממנו כל הדברי' המולירי'
 עכבון והתפעלות וא"ך כער גדול מזה כי עוכו יגיד
 ידאב על אסאתיו' א"ך אתה תסיב אמרי' לסול ותאמר
 לנו אם יחלה אדם ויכבר חוליו עליו מפני מלאונו לחות
 דעות והרופאים יבקשו לתן לו סקאמוכיאה אם דבר
 אחר קשה ומר להדיק גופו ולהסי' מעליו חוליו האחור
 יסוגו ולא יתנו לו א"ך כי ידעו שהתדופסה היא הגרוס
 בער והתפעלו לחולה' הלא מפני התקוה ערפאו' תהי
 לסורו ולכל בטרו מרפא' לא יחוסו אל הכער ההוא כי
 ידעו כי אם יהמו דחמיהם עליו ולא יתנו ההרקה
 ההיא לו יהיו סבה שיכבר חוליו עליו ולא יוכלו לעסו'
 לו מחומה ועל זה נאמר ורחמי רשעי' אכזרי' כן מזה
 המטל תוכל להביץ כי אעפ"י שיכער אדם עכמו כההיא
 שעתא לו תהיה באחריות אורה וסמחה ויתהפך יגונו
 לג' לה

לגילה ואצלי לִיט בחסבו אפילתו שעבר בהיותו ברעם
 וטיט העונות וכמורה למעלה ועכסו סב אל ה'
 וירחמהו וכאב את כן ירכהו וסמחתו זאת תהיה סמח'
 דבקה בטלמות המעלה והיא סמחה שאין חריתונה
 כי בסמחתם לח יתערבו הכחות הנושיות וזהו סח'ל
 יפה טעה אחת של תפובה ומעשים טובים בעה' מכל
 חיי העה' כ מפני כי העולם הבא הוא מקום הסכר
 והתגמול ומי פטרח בע'ס יאכל בסבת ואסרו מי
 סכתעלה ולסתלם בזה העולם כי סכ פרו מעשיו יאכל'
 חמ' חס לחכתעלה בזה העולם אין חחר המות סלמו'
 ואין כח בירונלעלות במעלות עוד עס ולפי יפה טעה
 אחת בתשוב' ומעשים טובים סבחות' טעה יוסיף אומץ
 וסלמות ומעלה מכל חיי העה' סאינס לא לתת לחיט
 כמעשהו וכחמ' זל פר'היה קורח' עולם הבא אין בו
 לא חכילה ולא סתיה חל' כדקיס וסכיס ועטרותיהם
 צראטיהם ונהכו' מיוו הסכיב כי כל ה'עטרת תפארת
 שהסיב בחייו הוא מוטלת בראשו ומקבל תגמולו עליה
 סכתכה בה מהזוהר העליון ומטיוג עין בעין ממה
 שהסיב בחייו בכח מראות הכובחות' וכתב הרב ר'
 מאירן גבאי בספ מראות חלקים חלק העבודה פר'
 כ' כי תחמ' תפובה על פני פני' ה' כאמר על הכזה'
 מהחטא והטעם כי טבע האדם לחטא והקה נזהר ולא
 חטא הנה סב מטבעו ואין תפובה כזו' ועוד יס בירו
 תורה ומעשים טובים שהם הדרך להפלים מה סכא
 להקלימו' והפן הב' תאמר על הסב מחטאו כמסמעה

ע"כ וזע"כ אמתה האים אט בעל נפש אמתה אל תחוש
 למעט הכער שתסיב בתחלה בסוכך א לקיך כי תהיה
 ראסיתך מוצר ובחחריתך תטנה הסמחה מאר' ה
 ותמלט כפבי מיה וככפור מהדסת ערם אמתה הסטן
 הוא יכר הרע הוא מלאך המות ועוב אל אלהיך ופרוס
 אליו כפיך ועזוב הסרץ שבירך וטכול במי התשובה כי
 תהפך לאים אחר ויחזור בסרך ככטר נער קטן שלא
 חטא וחבק התורה שהיא אילת החבים ויעלת חן
 ובאחבתה תטנה תמיר כי היא תטמת חק כפטך
 כרכתיב פקודי ה' ישרי משמחי לבי ובזכותה תהיה
 אהוב למעלה וכחמר למטה ותוכל לכטל כל בזירות
 קטות כמה דפתח ר' שמעון ואמר כמה הוא חילא
 תקיפח ראזיתא וכמה הוא עלאה על כלא כל מאן
 דאסתרל בא ריית' לא דחיל מעילחי ומתת י ולא רחיל
 ממרעין ביטין העלמא וכנ' והנה מה טוב כי תטפל
 לבמול חסד לכל ארס ועם המתי' וזכרת אמר' אל בפר
 סדר תפניות בסורה הוה דכרתא בטכבותיה דרב
 לא הוה מטוס הוה גברא דקא מטייל מדא וחבילא לבי
 יקבורה וכו' הנה הודעתך דרכי אמת הדרכתך
 במעבלי יוסר כדי שלא יכר כעדיך ולא ימוטו רבליך
 זהלך לפניך כדקך כי בזחת תזכה עם יסלח מלאכו
 עמך לסמרך בטככך ובקומך שמענה ואתה דע לך

פרק ז ברפואות מיוחדו על הדבר מטעם רש"ל המהר"ן
 ו אש החכמים האחרונים הרמב"ם ז"ל בפתיחתו
 לפי המענה כתב כי התנא האקי התחיל
 במה' ברכות לפי מעשה כמו מעושה הרופא הבקנ
 בפירכה לשמור הבריחות מהבריא על תכונתו מעומה
 עליה יקדים תחלה תקון המזונות בראש רפואותיו
 וע"כ הקדים התנא במס' ברכות שהיא תקון הברכות
 זהמברך יתברך באלקי אמן לחמו ומימיו ע"כ. גם
 הפקדט קדמון הרופא' בכלליהם התחיל במזון החולה
 וברוך הנהגתם ואח"כ בסימני פרטיהם ותרופותיה'
 כן אהנו כדי לכח"ת בעקבות הרחמנים ולהיות זנב
 לריות דרכנו הסדר הזה ברופאו הרטן הזה
 שתחלה שמנו הסבה וע"פ השלטה עלמות מהרב' כרו
 לבא אל המסובב והודענוך הדרך לשמור הבריאו'
 ועכ"פ ראינו להביא בפרטות איזה דברים וסגולות
 מיוחדות לשמור הבריאות וגם להשיבו לאיתנו אם חו'
 יתמוטט ובעזר העוז האמת כי לא יעול לא יטל כי ה'
 יתמוך ידונסמור הסדר שהתחלנו בראש הרופא בפה'
 חנמי הטבע והרפואה הסכימו יחד וספרו בטבת
 הטריאקה באמר כי מתקרבת במחר מאד
 ל הטבע והנפש החיונית ומתיחסת איה בסגולה וכו'
 טבין הנפש החיוני והאוויר הארצי והמעופט בסגולה
 יש התכונות מופלג. כן בין הטריאקה והנפש חיונית
 בסגולה יש התקרבו עכ"ס וע"כ כל הטבעי הסכימו
 יחד טריאקה וטעמה מועיל ואמרו כי לפחות כל הדם

ואכל ממנה ב' פעמים בסביב כשיפור זית קטן בכל
 פעם * והנפש היפה תאכלנה ואיני הדעת שנספס
 תקוץ בם ואינם יכולים לאכול ממנה על כפי יסחונם
 ויטימו ממנה על מקום רפרוף הדפקי ועל הלכו ויריחו
 את ריחה ומה טוב כי תסרה מעט ממנה בחומץ חזק
 עד שיחפרבו יחד סניהם ואחר כך תטבול בה הספוג
 חדש ויבלעה האספוג את החומץ ההוא המרוקח *
 ולעולם ישא ארס בידו אותו האספוג ויריח בו בכל עת
 והאוכלה בריך שיאכלנה לפחות ט' פעות חחר החוכל
 וקורס האוכל כמו ו' פעות ובשאר הימים טבין הספוג
 מלבד הפילולי שכתבנו וכך אותו העירוב מהתאנים
 יבסים והאנזים והרוטה שזכרנו גם אסר תועלת זה
 העירוב הוא גדול הערך והמעלה וטיב כי תאחז בו
 וממנו אל תכח יריך כי בתפילה מכחו אותו הקדמוני
 והיה הכלם לסוד * עוד סדרו פילולי עשוי בזה האופן
 ביטומיק' חכי אונק' פינפינולי חכי אונקיא * קמידרוס
 א' אונקיה * מ'רה מובחרת חכי אונקיה אלואי פטיקו
 אונק' וחכי כרכום חכי אונקיא * בולו ארמיס או מזרחי
 וטוב חכי אונקיה ערב הכל יחד וסדויקס קורס עד
 שיהיו מהורקיס רקיס לעפר ועשה מהם פילולי ומהם
 תקח א' או סתים בכל יום * ועליך לתת ריוח בין
 הדבקים ולטים הפרס בין הימים מדבר אחר בנתיים
 כגון מעירוב התאנים הנז' או מהטוריאוק וכיוצא בזה
 כל המאכלים שתאכל טוב שתטים עליהם מעט מחלו
 סרבריס פנזכיר פחוקיס הרק' לעפר מעורבים יחד

וחסימים על כל רבר סתמים ראסון לתוך פיך בנקה
 זבערב והסיעוריהיה מעט לפי ראות עיניך ואלו הם
 סאכדולי ארומים חכי אונקיה קנמוץ בפסג' דרומי
 זחכי כרכוס חכי דרומי ואחר האכילה טוב לאכול
 זרע גד לבן מתוקן עם מעט כוקידו זבערב קודם
 הכילתך כמו ספה או יותר טוב לקח מזה המורכב
 היינו כוקידו דוס'טור אונקיות זרע גד וקנמוץ
 ואלמיני' מהורקים הדק היטב מכל א' מהם ח' דראס'
 סאכדולי ארומים וכרכוס מכל א' חכי דרומי מעורבי
 הכל יחד עם כוקידו הכז' ועסה כל מאמכי כחך
 סיהיו מעיך דפי כמו סזכרנו לך בפרד' והכפל לחזק'
 ואלו האנשים הדמייס תועיל ההזקה במאר מאד
 לסמרים בבדיאותט אס לא יהיה להם איזה סלסול
 תמידים הטבע דורך בו לרחות מחדרות הדס וכך אל
 האנשים בעלי בסר וארומים כאדרת סער וחזקים
 והאוכלים למערכי דבדים הנותני מחיה דבה לאברי'
 טוב ההזקה לפחות כלג' חרמים זאל ירבו להיפוא
 דס בכל פעם לא כמו ז' או ז' חזק' אך אס יקוז בזמני'
 מחוזגים והלבנה מוכלחת זרע כי הדס הזך יתעורר
 בזריחת הסמט והקוליריקו בחכי היום והסוחרי
 בסקיעת הסמט והלכני' בחכות הלילה ועל כן יט
 סחם סכריך להקיז כפי חלוק הפתי ובזמן תגבורת
 כל א' מהם כפי חלוק טבעי האנשים והחולאי' ואמר
 כי כל החוליים הם גזברי בארס על זה הסדר בארבע
 עתות ימי חיון סיונו בילדות ובסחרות ובזמן
 העמידה

העמידה * ובזקנה * ולעולם כשתקין דם טוב צימם
 שקודם ההקצה לקחת איזה תרופה * משלשלת אם דרך
 פה של מעלה או דרך פה של מטה * ועד כאן אמרנו
 בסמור הבריאות * ובזמן שאו יבא קדחת הזהר עד
 שלא עשה מרוכתו הארס שלא לכהונ לא בחלב הגוף
 ולא מבחוץ בעור הבשר דברים הפותחים בעטופותם
 חלקי החזה יפץ כי עופים הדרך לארס ללכת אל הלב
 ולא כחות הנפש לפאת חופה * אמנם מיר נהוג ברברי
 המקררים במעט ומיבמי הרבה כדי שלא יבא העפוש
 וההתלהבות ועוד כי דברים או מחזקי הלב ועופרים
 הדרכי' ההולכים אליו והארס אינו יכול סכ לרוץ שמה.
 ניותר תדיר מתכהגך תן מזון לאבריך ועזור תעזור
 אותם בדברים קלים וטובים ומתנגדים לארס ויהיו
 לעולם מעט חמוכים וטוב פי תעדיב בכל מאכלך
 מהדברי' קור'ד'י' ובלו ארמ'י'או מורחי וכל מאכלך
 יהיו שלוק וחמוץ עם מיץ האתרוג גם כל פרוי קרם
 הלולי' הוא * ותקף סתרבים שבא הקדחת טוב למסוח
 על הלב ועל מקום רפרוף הדפקים וכפות הידים
 והרגלים מטוריאק' או סמן עקרבים ספדר עסייתו
 הוא בזה האופן * קח סמן זית זך יסן מחממים פנה *
 לפחות כמו ח' אונקיו' ובטל בתובו כמו חמסי' עקרבי'
 עד טילכו לתחתית הכלי טבו מתבטלים * וטוב כי
 תעסמו בזמן הקיץ * ורע כי הוא מסוגל בגר הארס
 ומה תמסח על המקומות הנזכרים גם על כל מקום
 פיתראה היות פם כמו פבעאו חבורה או כל נגע *

ואם האסטומי' אינה ריקה ממאכל טוב להקיא ועשה
 כל מאמצי כחך על זה כגוף שתעזור הקיח עם מים
 חמיץ וחומץ או שמץ או כי תשים אכזביות יריך בפוך
 וכבית הבליעה עד מקום סידך. מנפת עד שתקיא
 נמיר אח' מים ההרקה שלא כדרכה אחרך עשויה
 מהרברי הנהגים ועליהם תוסיף דיאסיכס או קסי'חה
 או סירופו רוקאטו סולוטיוו כמו ב' אונק' ומעט מלח
 ושמץ ויחולאטו ותכף שעשת פעולתה תסי' א' פיטימ'ה
 קורדיאלה על הלב. ועוד טוב לתת על האסטומי'ה
 הרברים הריוחניים והמסמחי' את הכפס והם נחת רוח
 אל הלב ועוזרי' כחו כגוף אסיכ'ו ומינטה ומליסה ורוסי'
 יבסיס. וקליפת האתרוב עבי אלמוגים וכנדולי
 ונרופלי וקנה בוסם וכיוכא בזה. וגם תחת אכילי
 הזרופות תשים זה התפרובת פרחי קאמומילה ופרחי
 יההרם אגוז כיפריון וכנדולי ובפלס יחד. במים וסרה
 במי אונתו הבסול אספוג או בנר פטקן או דבר אחר
 גסים תחת אכיליך ויהיו מעט חמים או פושרים. ואם
 הנגע המתראה לא יהיה בסוקי' מן הארכובה ולמטה
 מוס' ד' וינטוסי' ב' מהם פכיב למקום היסובה. וב'
 למעלה ממנו. ותכף אחר גהסירותם מעליך עשה
 ההקזה. ואם לא יתראה הנגע עשה ההקזה בכר
 היומין ואם יראה הנגע עשה ההקז' באותו הכר מהנגע
 כדי שלא יכנס הארם בכל הגוף. אח' אם נראה הנגע
 בראס או בזקן עשה ההקז' בורירי הרחם קמוך לבדול
 היד מהכר שבו הנגע. וכפיר'ה הנגע תקי' דש

שרצה מהחולת כפי שיוכל לסבול טבעו ומצבו גם לפי
 זיכור ועכירות הרס היוכה תוסיק או תמעט ובחנסי
 החלוטים ב' חונק' יספיקו לך' ואל תקיזהו בחיות לו
 השחפת הקרה אל המתן מעט עד שיתחמם' ואם
 תראה שהדפק הולך ומתחלם ואיכו עומד במכבו אל
 תקיזהו כלל' וטוב למזוח על הכבר ועל הכליו בסמץ
 סנדוליכו' וכל ג' אור' פעות חן לחולה דברים לאכול
 ויהיה מעורב בהם מעט טוריאק' וברברים הקורדואל
 שזכרנו וים סנותניס לחולה הטוריאק' עם מעט חומץ
 ויפה עושי' וים סתבף שעשו האפיקטוניזין אם יכטרך
 וההרקה שלא כדרכה והמסיחות הכז' כותמים הרברז'
 קורדואלי ועושים הפיטימה אל הלב' ואחר פעשו
 פעולתם עושים התקזה ובמקום שא' להקיז הם
 כותמים התרופה אבל קודם כותמים הרברים קורדואל
 ועושים הפיטימ' אל הלב' ואחר פעשו פעולתם עושים
 ההקזה אם היא חן הכורך באמר' ולתמתין התעכלו'
 הלחה לתת התרופה וגם לתמתין היום הטוב מחבית
 כי לא תרע מה ילר יום ולא תרע אם זמן יספיקך כי
 חוליים לו הם בלתי מוגבלים מפני כח רתיחת הארם'
 וגם הזהר מלתת לו לסתות כרו לעורר הקיח רבו'
 אחר הלח החומץ והמים חמים או הסמץ שאמרנו'
 והסמר מלתת לו הרברים המקיחים בכח עכוס מפני
 סני דברים' הא' כי הקיח הבלתי מוגבל הוא פותח
 דרכי החזה והארם מפעפע אל הלב' והב' כי הרברז'
 המקיחים מלכה מה שאמרנו פעושים הבסמים כמעט

וְעַם לְחַם תְּכֹנֶה אֲרָסִיית וּדְ לוֹ לְטַבַּע לְהִלָּחֵם בְּאֵיבֵי אֵל
 וְלֹא לְהוֹסִיף עֲלֵינוּ הַדּוּחַ עַל הַכְּמָאָה . וְאַחַר הַהִקָּחָת
 וְהַפִּיטוּמָה קוֹרֵם הַהִקָּזָה כְּרִיךְ לְהַנִּיחַ הַחֹלָה מֵעַט כִּהְיֶה
 מִבְּחֻמֵּי יוֹכְלוֹ לְהִתְחַזֵּק וְגַם לַעֲשׂוֹת לְנִהְיֵת רַקָּה מֵלֹא
 כְּדָרְכָה כִּמוֹ שֶׁזָּכְרָנוּ וְהַתְּרוּפָה הַיּוֹתֵר מוֹעִילָה לְפִי דַעַת
 קָכַת מִחֻמֵּי הַרְפּוּאָה הִיא הַטְּרִיפִיר פִּירְסִיקוֹן לְפַחֲוֹת
 חֲבֵי חוֹנְקֵי מַעֲרֻבֵת עִם ב' דְּרָחַם קוֹנְפִיקָיוּכִים הַמְּיֻזָּק
 וּבְמִקְוֵי סְחִיץ הַטְּרִיפִיר הַכֹּז קָח דִּיחְסִיכָה וְתַחַת הַמְּיֻזָּק
 הַכֹּז בְּמִקְוֵם סְחִיכוֹ מִכּוֹי קָח דִּיחְמָ"כָה וְסִירוּפֵי רוֹכְחָטוֹ
 וְכִמְרָה הַכֹּז וְעַלִּיךְ לְהוֹסִיף עַל הַסִּיעוֹר הַכֹּז כִּפִּי כַח
 וְחֻזְקָ טַבַּע הַחֹלָה . וְדַע כִּי אִם הַקָּרְחַת הִיא בְּלַחֲוֹת
 דְּרָקוֹת וְחֻמֹּת הַחֹלָה יִקְרָא לּוֹ כִּמְאָ גְדוֹל וְהַתְּלַסְבוּת
 דִּבְּגָרוֹן וְהַלְסוֹן שְׁחֹר וְכֹאֵב גְדוֹל בְּרָחֵט וְגַם לְפַעְמֵי
 יִכָּא מֵרַעַתוֹ . וְאִם הִיא בְּלַחֲוֹת גְּסוֹת הַקָּרְחַת יִתְרָחַם
 חֲלוּטָ וְהַמְּקָרִי הַכֹּז הֵם יוֹתֵר חֲלוּטִים . וְאִם הִיא בְּלַחֲוֹת
 הַרְקוֹת טוֹב בְּמֵאֵר מֵאֵר הַתְּרוּפָה הַכּוֹזֶרֶת . וְאִם הִיא
 בְּלַחֲוֹת גְּסוֹת טוֹב הַטְּרִיפִירָה פִּירְסִיקוֹן הַכֹּז וְתַעֲרַב
 בְּתִיכָה מֵעַט אֲנֶחְרִיקוֹ וְגַם פִּילוּלֵי אֲנֶרִיבֵהֲטִיוּי חֵם
 הֵם לְכַדֵּם אִו עִם פִּילוּלֵי מִפּוֹמֵיבְטִירָנוּ וְסִירוּפּוֹ
 רוֹכְחָטוֹ סוֹלוּטִיוֹן טוֹב . וְלִרְכִי הַטַּבַּע וְהַחֲלוּטִים תֵּן
 דִּיחְקָטוֹלִיקוֹן א' חוֹנְקֵי . דִּיחְפִּיכִיקוֹן ב' דְּרָחַם עִם
 אֲנֶחְרִיקוֹ כִּמוֹ חֲבֵי חוֹנְקֵי בְּרוּחַכָּ וְגַם הַפִּילוּלֵי שֶׁהִזְכַּרְנוּ
 לְמַעַל הֵם כִּגַּד הַדְּבָר טוֹבֵי לְכָל לַחַה גּוֹבֵרֶת וּמֵהֵם תֵּן
 לְחֹלָה ח' דְּרָחַם וְחֲבֵי אִו יוֹתֵר כִּפִּי רִחֻוֹת עֵינִיךְ . וְדַע
 פִּי הַאֲנֶחְרִיקוֹ מוֹכַטָח וְטוֹב הוּא מִקּוֹגֵל בְּכָל לַחַה

צו צרת והוא מתכבד לארס וזה תרופה הרבה הוא
 טובה מהפילולי והליטווריו חמיק הוא טוב במאר
 מאר כנז ויחד התרופה ביום שאחריה תן הטריחיק
 ח' דראס מעורבת במי וררים ג' חוכקיו ומעט חומץ
 רוקאטנו ואל תירא מחמימות הטריחיק כי במעט
 הכמות הכז עם המים הכז אינה יכולה להזיק לפום
 ארס וכבר ידעת כמה סכנות כל החכמים נגר כל
 הארסים ואין סגולתה זאת מכר איכות הדברי' טבה
 אלא מכר סגולה נסתרת ומתת לקים והמעולה שלא
 תהיה לא חדטה פחות מד' סמים ולא ישנה יותר על
 צב סניט יתנה לך דרך תרופת החולה והדברי' שמהח
 תמהר לעסיתם ואעפי' שמתוך הדברי' שכתבנו תוכל
 להכין מזוננו והדברים הטובים והרעים לו מ' כדו
 שיהיה לפניך שלחן ערוך עיר נזכירם ונערכם לפניך
 הט אזנך ושפצי רע כי ג' חוכקיו ואכזיכה אמרו שהמזון
 צריך שיהיה מעט ותדיר ומרברו קלים מבוסלים עם
 דברים חמוכי ועם חזרת ולטובה ורמוכי ומיץ חתרוני
 זלימוכי וכחרככי ומאריכי וכיוכא בזה ומזוננו יהיה
 עופו וביכה בת יומה מתרכגולת שהיא הקלה שבבכי'
 ורברים רכים וכו' ובחולי זה אמרו שכריך לתת יותר
 מזון לחולה ממה שכריך לתת לסאר החולים כי מלאו
 הורירים ממזון הוא מתכבד לאידים הארסי' מהאוויר
 ומהלחות לפעפע והיין יהיה טוב ולכך וריחני וממזון
 במים סזהב רותח נכטכן בהם או לפחות תחת הזהב
 שבה ברזל ומאנתו הפרזלא היכרוא ה הכקרא אכיארני

והזהיר שהחולה לא יסגף עמו בזמא אחז' תדיר ירחץ
 פיו ונרונו במים חמו מעורב בחוכם מעט חומץ והגם
 בי לרוות צמחנו ימחה מעט מהם לא יזיקו לו וחכמי
 המחקר היו כותבים לפתות לחולה זרע קארדו סנטו
 דק לעפר מעורב בייץ טוב וחי יעץ כי בחקרם מכאז
 היותו מובהק נגר חרס הכמתין פונגי בלעז ודע כי
 כל הדברי מעמי במים כגוף קנה וקנתוז ונאר פילס
 וכרכום וכיוצא בהם הם טובים לתת מהם לחולה אף
 במשפט כי הגם שלפי חמימותם אינם טובים לקרחת
 להסיר החרס מן הלב הם מעולים והבולו חרמיני
 מזרחי והטורה פיליטה הם טובים ומעולים לכל
 הארסיים לא טלזה החולי הבולו חרמיני טוב מחנה
 ולשאר הארסיים הוא טובה ממנו אך בי מערב בתוכם
 מעט בולו חרמיני ונרעיני הזקפרי עם חומץ חזק
 משוב לפי הקרה ססרר גחלינו כי תקף עובר דרכו
 החזה בחופץ שהחרס אינו עובר אל הלב ובני מעים
 נפי הקיח הטבע תקיחו מבחוץ ויעיל כין
 קודם שימחה הארס בין אחר פסטה אותו אמנם תקף
 ומיר האחת כי ועיל יותר קודם פתייתו ודע כי כל
 חכמי הרפואה הסכימו כי בין לבריא לעמוד בבריאותו
 בין לחולה להבריא חותו מעולה על כל הרפואה הבולו
 חרמיניו מזרחי דק לעפר מעורב בייץ לבן טוב וריחמו
 והעיר ג' יום כי בימיו זה לבדו בכחו העכוס הבריא
 צעת הרבר חולים איך מספר והעמיד בבריאותם כל
 החכמים שהרגילו בו וכדי פתה המכיר את הבולו

ארמיכיו מזרחי המזבחר ידע כי כריך סיהיה ארמזם
 ומעט כרכומי ודרך זיפה יזהטירה סיילאט' היא גם כן
 ארמזמת וחמוצית ובסה ומעט מתרבקת ואינה
 מתרבקת אל הדיס ורע כי לפעמים יבא הרבר
 ובתחלתו ירוקק החולה דם ובהיהא פעתא אינו טוב
 הבולו ארמיכיו ולא החומץ ולא טום דבר טעובר
 אררבה עזור תעזור הטבע ברבדים טמררבים החזה
 כדי טהחולה יוכל לרוקק כל הדם הארסי וזהחולה
 מזה החולי איך ראוי טיסן הרב' ובפרט בתחלת החולי
 כי הוא מזיק ביותר ודי לו טיסן בין היום והלילה כמו
 פ' אונ' טעות למרבה ורע כי טרט הזידואריאה היא
 טובה במאד מאד בין לבדיא בין לחולה טיסאה עליו
 גם יאכל ממכה כמו חבי זית קטן בכל יום על הכוס
 להחלימו ולהחיותו וחרר טהחולה בתוכו כריך סיהיה
 דחב ואנורי אך לא באופן סיניע לחולה וקמוך למטתו
 יהיו כטויים לעולם קרינים טכולים בחומץ מעורב
 בטריאק' כמו סזכרו וסמוך לו ועל מטתו יהיו פרחים
 וטוסנים ורברים ריחנים טהם מעמחים לבו טלחולה
 ובמקום שתירא מטיבום הרעת טיס תטיס על מכחו
 טפוג אורכר אחר טרוי כמי וררוס וחומץ וררוי ואס
 לא תירא מתכומה הזקף מעט כרד אס לא יקוץ החולה
 בריחו וכל טס טעות החלק טמלותיו וקריכו ועסכס
 במה סזכור בפר' הבא בע'א ורע כי אס לא תעשה
 זה מלבוסין גם קריכו ומטתו ואזיר חררוימיתו אותנו
 טפני תקבוק הארס טבהס ויפעפעו בו וקס יהיו טבה
 לזותו

למותו • ואים או חסה כי יהיה בהם נגע קודם בא אליו
 הקדחת רע כי סימץ לו מפני כי טבעו הוא חזק מרחם
 החרם מהאברים הראשיים הנכבדים והקדחת היא
 מקרית לו מחמת הנגע אשר נקראתה אבעבוע • ואתה
 דע לך כי יש מהם מארבעה סוגים • האחת המעוררת
 והיא היותר רעה שבכלם • ושניה אליה הירוקה •
 ושלישית הכרכומית • ורביעית האדומה • וכל עוד
 שיתחזק גוץ הארמימות ויטה אל הסחרות היא יותר
 רעה • ולפעמים יבא כמיץ כפח והוא רע ומר מכלם כי
 יורה שהארס הוא ברבוי והלך אל הלב ואל האברים
 הראשיים ונסתח א קצה גבולם וזה הכפח יורה עליו •
 ודרך תרופת אבעבועות היא קרובה אחת אל אחת
 וכריך לבסל תחלה הבועא ברברים מבסלים הליחה
 כגון תאים יבשי • וחטה לעוסה וכיוצא בזה • ושמייתי
 כי הבכל לבן ופית כבסן ושמץ זית פלוקים יחד הם
 טובים ומקובלי לזה לשים על הבועא ולתכפה זמן רב
 לבסל הליחה כי שהייה פוכלת ולית דין במס ולחת כל
 לעמוד חלא מהר מעסיך • וכיון ששהה הבכל הנזכר
 על המורקה כמו חצי יום או יותר תחתוך המורקה
 פתי וערב כרי טיוכל הארס לכאת החוכה לה ושים
 עליה חמאה ועלה כרוב • או שאור עם כרכום וחלב
 חסה • ואפי' יראה לך שהארס יבא ממנה גם כל דבר
 רע שהיה בה הזהר לנפטך אל תקבור המורקא כל כך
 מהרה כי היא מסוכנת עד ארבעים יום ועל כן טוב
 להניחה פתוחה עד זה הזמן או יותר עם שמיך המורק

תכל הדברים הנז' למעלה : גם טיב למטוח סביב
 המורקא בסתן ודר וחומץ ודר ומי ורדים ומכל מטמר
 בצור לבך אתה ההולך לרפא חולים או לבקר אותם או
 לעשות ברכיה' כי בקור חולים או נקהא חסר של אמת
 וכתעט סטוב לעשות כמאמר דוד ע"ה שאמר פרעיו
 ואוהביו היו עומים עמו בחלותו כמו שכתוב אוהבי
 ורעי מנגד בגעי יעמודו וקרובי מרחוק עמדו והא לך
 הקדר שתסמור אתה ההולך לראות החולי' פן תדבקך
 הרעה : ואכלת בבקר בבקר וכמו שאמרנו למעלה
 מהפ'לולי שזכרנו ומהטורויאק וטוב כי תקיז דם מעט
 אט דם אתה כריך להקיז או כי בעל דם אתה ומסמץ
 במרך לא ירזה : אך שתסמור לעשות הקדר פסדרכו
 לך בכל אלה ותעט הרקה ע' הפילולי הנז' הייכו כי
 תקח מהם כמו ח' דראס או לפחות חכי דראס וקח
 תדיר מהם וגם מהעפר קורדיואלי עם הבולי ארמיכי
 וגם מהתרופות שזכרנו כפי רכונך אך במספט שלא
 תהיה ח' תקתך קלקלתך : ובלכתך לבקר החולה
 בוס טיפתחו כל החלונות והרלתו מחרר החולה קודם
 שתכנס סס ער שאויר מהחרר הסוא ידכך מעט ועמוד
 לו מרחק כמו ו' או ז' אמות ואם תקרב אליו הזהר שלא
 תשאב מרוח פיו ומהכל מעליו : וטוב כי עמוד האס
 ילך לפניך קודם שתכנסך פס או גחלים בוערות ואם
 אזבלה שתכניס בחרר קודם בואך פס כי האס מזכך
 החויר : וטוב כי תשים על האס ועל הגחלים כדר
 וברכוס עם כל ראפי בשמים ולבונה וקטרת זכר כמו

סנזכיר בפר' הבא בע'הו' ובידך תשא האספוג סרו'ו
 בחומץ וטריח'ק' סזכרנו או קליפי אחרונים להריות
 בהם או הכדורים מבוסמים מעפה רוקח'י מכל הבקתו
 רוכל' * אך טוב מכלם האספוג הנז'ו הכדור עטוי
 כמתכונת סנזכיר * ועל האספוג מכא והלב פים כדור
 מדברים ריחניים סזכרנו ונטח בחלקך וחליו התפלל
 והוא יסמור כאתך ובאך * והמר פחד מלכך ויראה
 מבסרך ורעיוכיך חלי יבהלך כי ה' יהיה בכסלך וסמר
 דגלך מלכד ותתענג על רוב פלו' *

פרק ח בסגול' מיוחדות על הדבר מטבע העולם סאמצ'י

בבר זכרנו בפר' ה' איך ע'י העטונים וההקטרות
 היו מורידים הקדמונים הכחות העליונות על
 התחתונים ואיך בסגולה סבתאי ומאדים ומחברות
 אחרות רעות הנותנים איכות ותכונה רעה באויר
 ומעפפים אותן וסמה מהוים החיה רעה הם דומים
 לחכונת עסן העולה מדברים סמעלים דית רע' ואיך
 ע'י חלוק העטונים סיהיו מתכבדים לאיכות הרע הוא
 בוכל לזככו ולהמית הספיפון עלי אורח כמו סידעת כי
 סבתאי ומאדים מתיחס טבעס לטבע הדברי המעל'
 דית רע ועל'האופן סזכרנו בפר' ד' וכיבול סמיהו
 וכיבול קרו להו' ומכאן כוכל להביץ סוד גדול מסודות
 הסגולות כי סמעתי אומרי' וים מגדולי הארץ כוהנ'
 בזה לסמור הכרואות בזמני' חלו' ולא ידבק בהם
 מאומ'ן הרעה: אמרו כנאס חרם יבא בבקר בבקר

אל צתי פסאות ופס יפתח ויטב פס כפה פתוח כמו
 חבי טעה עד שההבל והריח המטונף ההוא יתעכמו
 צו וכה יעשה יום ויום אמרו כי תנוכה להנצל מכל פגע
 מע כל יומי ונוכל לומר טעבת זה הרבר המטונל הוא
 מאחת מטתי טבותי ראטונה כי מבואר לטבעיים
 טההרגל טבע טני והוא על כל רבר פלטון ואם ירגיל
 אדם עכמו אפי' לאכול סם המות לא יזיק לו הגם כי
 לבסוף ירב' אכילתו ממנו והסם ההוא יתהפך לטבעו
 וטבעו לו והער על זה מאות' הנערה סנסלסה במתכ'
 לאלכסנדרוס מוקדון סכל מאכלה היה סם המות ועל
 סף המריח בבקר את הריח הרע והמטונף ההוא הוא
 מרגיל ככה כחותיו הנפסיות וכל הרגסותיו אל הריח
 הרע ואל האויר המעופט וזה וזה לא יזיק לו וכבר
 ידעת כי עי' האויר כל הרברים מתקרבים זה בזה
 רטנו כל הריחים והקול וכיוצא בזה . סנית כי מבואר
 לחכמי הכ' אבה וה' בוט סזכר הרב המור' זל ובן עזרא
 בספר העפמים כי בכל עת שהיה רוכה הכהן העובר
 לסבתאי להוריד ממנו ההכלחה והברכה היה מכפה
 עתים ירועים שהוא בממטלתו והכלחתו ולובט בגדים
 שחורוי אשר הם מחלקו ומריח את ריחיו ואוכל המזונ'
 אשר הם חלקו ונחלתו וכל מעשיו ודרכיו ותכונותיו
 מבקש להרמות לו ולא יסור מזה לעולם עד סעי'
 ההרמות הזה הוא קונהו לאהוב כי מבואר שהאבה
 נופלת ביך הדומים ומספיע לו ספע ברכה והכלחה
 הסך מה ממספיע לכל מקום אשר יפנה ועל כן נוכל
 לומר

לומר שפי' הפעולה הזאת בהריות אדם את הריח הרע
 הזה הוא מקבל הרמות והתיחסות בטבע סבתא
 ומאחי' בהריות את ריחם עד שמתהפכים לו לאזהבים
 ומטפיעים לו צדקה כמו שהיו מטפיעים אל כוכביהם
 ועובריהם והסגולות המיוחדות המתנגדות לכחם
 וטבע' סיעדנו לפרם שבהם יעפץ אדם הבית והעליה
 וחרר מסכבו והמקום שהחולה עומד בו על ערסדו
 גם כל כליו ובגדיו פעמים וסלם ביום כמו שזכרנו
 בפר' הקודם הם אלו ר' ראסונה לקוחה מסוד חכמים
 וכינוי קדמוני האלטגניכ' קח כרכו אמבר'א ומוסקו
 ועץ אנוי ועץ בלסאמו ובגרעיני הלחורו וברופילי ומירה
 וקטרת זכר' מכל אלו בכיוון ישר עד פריח אחד מהם
 לא יסתור חבירו ולא יפדיף עליו והדריקט לעפ' וערכם
 יחד במי ורדי' עט הפט אמבר'א בתופס ומזה המורכב
 עשה כמיץ פילולי ומהם תעפץ חדר מסכבך ובגדיך
 ומקום סבתך' אחרת לקוחה מחכמי הרופאים אשר
 אמרו שמעפנים חדר החולה וכליו ובגדיו וכל אשר לו
 בכל חמטה או סטה פענות וגם טוב לכל אדם קח
 סאנדולי' ורוסו' והדס' וכרר' וטרמנטילה' וקטרת'
 וקליפי רמוכוס' וקליפי תפוחים' עם מעט גרוסולי
 וברכוס' בערב כפתלך אל מוטתך טוב כי הקח
 גחלים תוך הכלי סבו מחממים את המטות שמכסהו
 מניקב וטיס בו קטרת זכר' או א' מהמורכבי' הנזכרים
 עד סיעלה עפץ ועכץ הקטרת יעלה למעלה מגב הכלי
 שהוא ואז חמם הסריגים והמטה אשר קסכב בה' וכח

תעשה בין בימות האמה בית בימות הנשמים בזמני
 המעותרים לכך וטוב כי תסב תחת חהל סגור שלא
 מכל האויר לפלוט כך ולעבור שמה ועשה גם בתוכו
 פיסוץ אם מהדברים הנז' או מדבר חלד סריחו ערב
 וטוב והכדור שתשא בידך טוב כי תעפנו מהסמים
 שזכרנו למעלה ראסונה כפר זה כי אז טוב לך ומסוגל
 מאד ואם לאו תעשה אותו מדברים אחרי דוחניו אשר
 מנו הבטמים וסדרו אותו ומסם תבקשנו כי להיות
 מעשהו מפורסם לא אטימנו ודע כי החומץ עם
 הטריחאק שזכרנו גם האחרוני וקליפיהם טובי וטוב
 כי תרגיל לרחוץ פניך וידיך לפעמים עם מחלוסיחה
 ומי ורדים והכלל כל דבר סריחו מודף וטוב כדוח
 פרה טוב לכהונ בו זכבר זכרנו לך כי יהי סמים שהם
 בקטרת הם טובי ומעולים אם להדיח או לעטף בהם
 אדם וכלים ועו' כריך חתה לרעת סחמי התכונה
 חלקו המתכות והחבכים טובות כפי מת לת הכוכבי'
 והם אמרו כי הזהב מזוקת טבעתים ומה טוב ומה
 געים זהב פרוי מעושה פירות טוב ליסא עליו וקפת
 מי פרוי הנהיגו למסוח הלב בזהב פ טחבילו והוא שמץ
 עסוי מזהב כמו פירופ לחכמי ההזלה מתכונתו
 ומעשהו וגם לוקחים טפה ממנו כל ב ימים מעורב
 במחלווהאסיחה כי בזה נותנים עז ותעבותות חל הלב
 ולכחות הנפשיות להתנגד חל החרם האוירי גם יס
 איזה חבכים טובות טבסגילת הכוכבים עליהם הם
 טובות ליסא עליו אם קסורי בזהב או בלתי קסורי כל

עוד ינצו בצמר האדם ויתחממו מחמימותו כי אז
 פועלים בסגולה כסתרת מפני איזה חידו רקי טיוכתי
 מהם בלתי כרמסים רק לרקי הנפשות והם חבץ
 הקרבונקולו והנפירו והרוביכו והריומנטי והמרבל
 וחבץ הרוקפו ומפני אכור מעוכן לא חגיד לך מה
 מזכרו התכונים האלו מאופן קסירת האבניס האלו
 בזהב לטעות ידועות וכפי זריחת איזה כוכבי אבמבט
 איזה מזלות גם עסיית המונות טוכות בהם וחקיקת
 כורה כנדר כורה להזיל רוחניות טפע הכוכבי עליה
 וכבר בא זכרון בספר דברי הימים מהפילסופוס כי
 פעם אחת היה בכפולי דבר גדול ועכוס מפני עפוס
 החיור והחכם וירדליחו עטה תכונת נחם מזה לטעות
 ידועות והטליך אותה הכורה בבור ומיד המגפה
 נעכרה ואחר כלם מאות טנה נמצאת אותה הכורה
 ולקחו אותה מן הבור ומיד התחיל הדבר והמגפה
 בעם עד כי עמדו חכמים סבדור על הדבר ולקחו
 אותה הכורה והטליכו אותה טכית בבור ההוא ובתמו
 אותו ובנו עליו בנין גדול לכל המכה עוד בדורו הבא
 והמגפה נעכרה ורחמנא ליכלך רחמנא ליטשבץ
 מלהעלות זכרוכם על ספר עץ יבחו הפ חו והתלמיד
 טלח טמפו כל כרכם לטעות בהם ולנו ערת יטורין
 איך לנו כורך מחלו הדברים כי גבהו למענה למענה
 מטמי הטמים כנה ומגן להעזר ולעכור את הדבר
 המטחית ואת המגפה גם לחמר למלחך המטחית הורף
 עירך וכפם חלקינו כרגול ולא באופן אחר כמו טהטוב

תראה כפלאות מתורתוכו בפר' הבא בעהו'

פרק ט כפולות היומדות על סדר מדר העולם כעליון
 טסח טכתבנו בפר' ו' כתבא' לנו כי העקר מהכל
 תלוי בו הוא לטהר ולקסטאריס עכמו ולעזוב
 על כדכור חטא ועון ולשוב אל חלקיו כי חנוף ורחום
 הוא מוסא עיף ופסע וכחם על הרעה ומקבל תשובת
 הסבים אם כבנים אם כעבדים ולהגן מהחלאי ומכל
 דברים רעים כתבנו לך היות התורה מסוגלת על כל
 דבר כי היא איילת אהבים שמעלה חן ונטורי מנטרא
 וטוב כי תקיים קרא והגית בויומם ולילה וכגע
 לא יקרב באהלך כודאי וכאמרם אל במדרם רטבי
 ער' ויקהל כי אדם ניכול בגינה מג' דיכיס' מרינא
 דהאי עלמא' מרינא דמלאך המות' ומרינא דניחנס
 וכו' ומהסגולות המיוחדות טבה טמנו חכמים הוא
 מעשה הקטרת פרוזה מסר מלאך המות למטה רבי'
 ע"ה טעובר את המגפה ואת המסחית וגם זכרון
 הסמים טבו ופסקוי דאתמרו בית עוכרים ומגיני' והם
 כתרים לפני העורענות ורזא דח' אתמם' בירנא כתב
 חלקי הרטבי טס די בכל אתר דקאמרי בכוונה
 וברעותא דלבא עוברא דהטרת לא סלטא מותנא
 בההוא אתר ולא יכלין סכאהון דישראל לסלטאה על
 קהוא אתר' וכת' סס תח' מאן דרינא רדיף אבתריה
 אכטריך להאי קטרת ולאתבא קמי מארי' דהא טיועא
 הוא לאסתלקא דיכיס' מיכיס' ובהאי ורזאי מסתלקין

מיכיס



עב

מיניה אי הוא רבילא בהאי לארצא תרוץ זמני' ביומא
 בצפר' וברמפא דכתיב קטרת סמים צבקר צבקר
 זכתיב ביץ הערבי' יקטירנה' בהקוא אתר דלא ארצר
 צכל יומא עובדא דקטרת דיניץ דלעילא סרייץ ביה
 זסנאיה סלטיץ עליה בניץ דכתיב קטרת תמיד לפני
 ה' זכו' זסס' זל האריך וספר בסבחו ומה טוב ומה נעי'
 תקיץ סתקנו בו קרמונו סהקדרימו בו מזמורים' סיר
 סל פנעים סמניץ על כל פנעים רעים ומזמו' יענך ה'
 ביום כרה סאנו מתפללים אל ה' יענו ביום קראנו'
 ומזמו' ה' א בקכפך תוכיחני סיסרו דור ע' להתפלל בו
 כל אים מרוכה בחלאים' ואס תפקח עיניך תראה סבו
 בזכרו כל נבעי הרבר והמסחי' והקדחת ארסיית ועל
 כל אחר ואחר מודה בהס לאלקיו סבאים על עונותיו
 זכסעיו ועליה' סואל מחילה ותחנון' והס אזנך וסמע
 מזמור לרוד להזכיר' אולי אמר להזכיר ולהודיע כל
 מיני הנפעים הבאים מאת האלקים' ועכ' על כלס
 דאוי לזמר כאמרס זל בפר' הרוחה סמברכי' על הרעת
 כמו סמברכיץ על הטובה זכו' והמפרטים פירשו כי
 להזכיר הוא מטעמי הנבינות' ועתה התחיל להתפלל
 אל ה' סאל בקכפו ס' כפ' על עונותיו ויוכיחו ובחמתו
 זוכרהו והססוק כפול ואולי בא לרמוז אל פני הדברים
 הרחסיים סעליהס בא הרבר והס מ' חות כד' זפירות
 סביעית כמו סנזכ בפר' ג' זבאמרו כי חניך נחתו בי
 התחיל לפרס מיני הנפעים והתחלואים וחניך הס
 הקרחות האי' סנית סהס חכי' ה' ופלהבת' יה' זנס' פי'
 לפעמים

לפעמים מתראים צבוף כתמים ובהרות זרקות אלו
 ארומות כאלו הגיעו שמה חכים והוא החולי הנקרא
 פיטיקיי. ותפחת עלי ירך, מכתך זו הגיעה אלי איך
 מתום בבשרי. הזכיר עתה מקרה אחר יקרה לבעל
 הקרחות החרסיות והוא להיות בפרס נבוע ומעונה
 בכאב עצום ואמר כי כל זה הוא מורה שבא לו מפני
 הזעם מהקבה הראשונה מהעונות היינו מדין ארבע
 מיתות ובפרט על דבר פרום קרוב למה שאמר רבי
 אובשי בפרק במה מדליקי כל הממרק פפתו לעבירת
 חבורות ופכעים יופאים בו שנא' חבורות פכע תמרוק
 ברע וכו'. איך שלום בעכמי מפני חטאתי. היינו מפני
 עון הפני והם פירות פביעית. וכבר זכרנו תמורתו
 מניעתו מעשות כדקה וחסד וזכור תזכור סעל כיוצא
 בזה רצה להעני כחוס אים גם זו כאמרם ז"ל בפרקא
 דחסדי ולא פתקרת דעתו עד שאמר יהא כל גופו
 מלא סחיף ולא יהא פלו' בעכמיו כי ידע כי עונס העין
 הזה הוא ככה ורצה לסבול עונשו בזה העולם כדי
 פיהיה לו אחרית ותקוה בעולם הבא וכמו שאמר לר'
 פקיבה פראיתני בכך פאלמלא לא רחיתני בכך לא
 בתקיימה כדקתי בי. ובהסליחו להזכיר מין ממינות
 התחיל להתורות על מה פסבכו דעתו וואמ' כי עונותיו
 עברו וכו'. ונעתק אחר כך לבאר מין אחר מהנגעים
 ואמר הבאים במקו חבורותי והם החברבורו' הבאות
 אם קודם הקד ח'או אחריו פזכרכו בפ' ומרוב כאבם
 פעותי פחותי. פת הגוף ונענה והפנים חסכו אפסו

ובהם וכל היום קודר הולך בכאבו ומנוחה אינו מוצא
 והוא סוף לבאר באמרו כי הסלי מלאו כקלה היום
 הסלים הם מה שתחת למתקים מעל לעקרי הירכוש
 והם מלאו מורסה ועיפום וסחר הגוף לא פלט כי איך
 מתים בו ואמר כי מפני החלואי הללו כפונותי וכדכתי
 היינו רפיתי וכחלשתי עד מאד שאנתי בעקתי בקולי
 מכהמת הלב שנוהם עליו מפני כרת החולי ה' נגדך
 כל תאוותי החרי שחמר שלבו ומעיו המו עליו הוא
 יסואל מכם ומחיה לרופא כל בסר ואמר שלכברו וכו' סס
 כל תאות כפשו ומצברו ובטחונו לא בזולתו כי הוא יודע
 תעלומות לב ואכחותיו ממנו לא כסתרה וכעתק אח' כ'
 לבאר מין אחר מהנבעים ואמר לבי סחרחר פי מוקף
 יגוז מהארס ההולך אליו ומסבב העלופים באופן
 סכחותיו ואור עיניו עצבוהו ואינם אתו ואמר איך מי
 יקום להחזיק בו ולטמח אותו בתפוחי' ובאפיסות מין
 מבוסס להסיב רוחו כי כל האוביו ורעיו מכבר ועמוד
 ליראתם ען תדבקם הרעה חמנס כיריו וחבליו שהם
 אויביו שמו מוקם לכפשו לספותה וירו איך בו ומרוב
 הכאב נעשה כאיש אשר לא שומע ואיך בפיו מוכחות
 למאל מה שיעילהו ויסיבו כפשו מהיגוז סזכר ואמר
 כי לך ה בלכר הוחלתי ואתה ברחמיך תענה ה' לקי'
 כי אמרתי לך ה שתענני כי הסעה בריכה וכפסע
 ביני וכין המות ען ישמחו אויבי היינו כיריו במוט
 רגלי בכאת כפסי' שהחולי גבר כמו על הטבע ואני
 כפון ומזומן לזה כי מכחובי כגדי תמיד ולא ותכני הפז

רוחי וכחי הולך ורפה והאויבים הנלחמי בטבעי חיים
 עצמו ומלמי רעה תחת טיבה הם המחשבות רעות
 המדריחות אותן להסיר בטחוני מאלקים ומפני זה אל
 תעזבני בידם פן אכסל בלסוני ומחשבותי חוסס
 לעזרתי . וארעה כי קרוב אתה ה' לכל קוראוך .
 ואחר תפלת אלנו המזמורים נהגו לומר פסוק וימחר
 אברהם וכו' לפי שאמרו ז"ל במדרש הנעלם פרש' וירא
 כתיב והולך מהרה אל הערה וכפר עליהם וכתו הכא
 מהרי שלם שאים וכו' מה להלך קרבץ לאסתזבא אף
 כאן קרבץ לאסתזבא . ומס' ז"ל הזכירו ססיה ספתותינו
 הוא כקרבץ אשה לה' . אר' כדוספראי מאן דמרכר
 בפומיה בבתי כנסיות ובבתי מדרשו' עכיוכ' דקרבניא
 ותקרובתא ויכוין בהו ברית ברותה דחינון מלאכיא
 דמרכרין חובייהו לאבסא ליה לא יכלין למעבר אלא
 טיבו . ונהגו אחר פסוק זה לאמר פסוק ויאמר אליהם
 ישראל אביהם וכו' כי מקובל להם סתמנו יוכאים ג'
 שמות סידיעתם מסוגלת להגן מן המרעין כמו סבתו'
 אשגבהו כי ידע שמי' . ואחר מעשה הקטרת נהגו לומר
 פסוקים ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה וכו' עד
 והתנפה בעברה וזה מפני מעשה שהיה סזכרו אותנו
 ד"ל במדרש הנעלם פר' וירא . סר אחא עבר הרבר
 במת' מחסיא הוא ואחוזת מרעהו ארבעי' חכמי' עשרה
 לכל רוח העיר באמרם בכונת הלב מעשה הקטרת
 ופסוקים אלו ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה
 וכו' עד ויעמוד בין המתים וכו' . ואחר הפסוקי' האלנו

כהגו לומר פקוק ה' כבאו עמנו וכו' כמו שאזל בירוסלמי
 פר' איז עומדין ד' חזקיה במס' ר' יוחנן אמר לעולם אל
 יהא זו הפקוק הזה מתוך פיך ה' כבאות עמנו מסגב
 לנו וכו' ד' יוסי אמר במס' ר' יוחנן וחבריה ה' כבאות
 אמרי אדם בוטח בך וכו' .

וראיתי כי טוב לסדר מעשה הקטרת כפי הסדר
 שמכאתי סתתקי הרב המקובל כמהר"ר
 יהוסף ז' סרגא זכ"ל בסעת הדבר שהיה בימיו . גם
 הפקוקים סקרר לאמר אחר אכילת הבקר והערב .
 הכן לבך תקטיב אורך .

קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה' .
 קוה קויתי ה' ויט אלו וישמע שועתי .
 כי אתה תקויתי ארני ידור מבטחי מנעורי .
 קויתי ה' קוה נפשו ולדברו הוחלתי .

ליסועתך קויתי ה' . אלו הפקוקים יאמר ה' פעמים
 יסב בסתר עליון . סו' כא' .
 למנכח מזמור לדוד יענך ה' . סו' ב' .
 מזמור לדוד להזכיר ה' אל בקצפך תוכיחני . סו' לח' .
 זימהר חברהם האהלה אל טרה ויאמר מהרי שלם

סאים קמח סלת לוטי ועפי עבות . ג' פ'
 ויאמר איהם יטרא חביהם אס כן איפוא זאת עמו קחו
 מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאים מנחה מעט כרי
 ומעט רבם נכחת ולוט בטנים וסקרים . ג' פ' .
 ויכוכ באמור הפקוק כוס לאלו סמאות .

צד וְלִבְשׁ קָדָשׁ מִגַּת צִדְוֹלֵבֶשׁ

ה' כְּבָאוֹת עִמָּנוּ מִסַּנֵּב לָנוּ אֱלֹקֵי יַעֲקֹב סֵלָה י
 ה' כְּבָאוֹת אֲסֵרֵי אָדָם בִּטּוֹחַ בְּךָ י
 ה' הוֹסִיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קָרָאנוּ פֶּאֶר
 וַיִּבְרַכְךָ ה' וַיִּשְׁמַרְךָ י
 וַיִּהְיֶה ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲכֶךָ י
 וַיִּשָּׂא ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּסַּס לְךָ טְלוֹס י פֶּאֶר
 וַיַּעֲמֹד פְּנֵיכֶם וַיִּפְלֹל וַתַּעֲכֹר הַמִּדְבָּרָה י הַפ
 וַאֲתַנְּה אֶת הַלְוִיִּם כְּתוּמֵי אֲהָרֹן וּלְבָנָיו מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֵהֶל מוֹעֵד וּלְכַפֵּר עַל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִהְיֶה בְּבָנֵי יִשְׂרָאֵל כֹּהֵן כַּגֵּר בְּבָנֵי יִשְׂרָאֵל הַקֹּדֶשׁ י
 אֲתָה הוּא טְהוֹרֵי אֲבוֹתֵינוּ לַפְּסִיךְ אֶת קִטְרֹת
 הַקָּמִים בְּזִמְזֹם טְבִיט הַמִּקְדָּשׁ קִיִּים כְּאֲשֶׁר
 צִוִּית אֹתָם עַל יַד נְבִיאֶךָ כְּכַתּוּב בַּתּוֹרָתְךָ וַיֹּאמֶר ה'
 אֵל מִסָּה קַח לְךָ סָמִי נֶטָף וּשְׁחָלֶת וּחֲלֹבֵנָה סָמִי וְלִבְנוֹשׁ
 זָכָה בַר בְּבַר יִהְיֶה וְעִשִּׂית אֹתָהּ קִטְרֹת רִוְקָח מַעֲשֵׂה
 דְּרָקָח מִחֹלֶת טְהוֹר קֹדֶשׁ וּשְׁחָקֶת מִמֶּנָּה הַדָּק וְנִתְּת
 מִמֶּנָּה לַפְּסִי הַעֲדֹת בְּאֵהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲנִי לְךָ טְהוֹר
 קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים תִּהְיֶה לְכֶם וְהַקִּטְרֹת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה
 בְּמִתְכַנְּתֶה לֹא תַעֲשׂוּ לְכֶם קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לְךָ לֵה וְנִאֲמַר
 וְהַקִּטְרֹת עֲלֵינוּ אֲהָרֹן קִטְרֹת סָמִי בְּבִקְרָב בְּבִקְרָב בְּפִטְיוֹ
 אֶת הַנְּדָוֹת יִקְטִירֶנָּה וּבְהַעֲלֹת אֲהָרֹן אֶת הַנְּדָוֹת בִּין
 הָעַרְבִים יִקְטִירֶנָּה קִטְרֹת תְּמִיד לִפְנֵי ה' לְרִרְתִּיכֶם י

פטרות כיכר שלם מאות ופטים ופמכס
 מכיס היו בה שלם מאות ופסו וחמס' כמנח
 ימות החמה מנה בכל יום ויו' מחצית בבקר ומחציתה
 בערב ושלמה מני' יתרים שמהם היה מכניס כג' מלא
 חכניו ב"ה לפניו ומחזירים אותם למכתשת מאתמול
 לקיים מצות דקה מן הדקה • ואחר עשר סמנים היו
 בה ואלו הן הכרי והצפורן והחלבנה והלבונה מסקל
 סבעים סבעים מנה מור וקביעה סבולת כרד וכרכוס
 מסקל טסה עשר טסה עשר מנה • הקוטט פנים עשר
 קליפה שלשה וקמחון תסעה • בורית כרסיכה תסעה
 קבין יין קפריסין קאיץ תלתא וקבין תלתא ואס חיץ
 לו יין קפריסין מביא חמר חור עתיק מלח סדומית
 רובע מעלה עטן כל שהוא • רבי נתן הבבלי אומר אף
 כפת הידרן כל שהיא חס נתן בה דבס פסלה ואס חמר
 אחת מכל סמניה חייב מיתה • רט"ב אומר הכרי חיכו
 אלא סרף הכוטף מעכי הקטף • בורית כרסיכא למת
 הוא בא סספין בה את הכפורן כדי שתהא כאה • יין
 קפריסין למת הוא בא כדי לשרות בה את הכפורן כדי
 שתהא עזה והלא מי רגלים יסין לה לא פחין מכניסין
 מי רגלים במקרס מפני הכבוד תביא רבי נתן אומר
 כשהוא פוחק אומר הדיק היטב היטב הדיק מפני
 שהקול יפה לבסמים • פטמה לחכאין כסרה לסלים
 ולרביע לא סמפכו אל' יהורה זה הכלל חס כמדתה
 כסרה לחכאי' או חסר אחת מכל סממניה חייב מיתה •
 תביא בר קפרא אומר אחת לפטים או לסבעים סכה

היתה באה על סירים לחצאי ועוד תני בר קפרא אילו
 היה בנותן בה קורטוב על דבש איך אדם יכול לעמוד
 מפני ריחה ולמה איך מערבי' בה דבש מפני שהתורה
 אמרה כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אשת
 לה' רבוצ כל העולמים גלוי וידוע לפני כסא כבודך
 אשר מרת הריץ מתוחה עלינו על מה שחטאנו עוננו
 ופשענו לפניך ובאנו לחלות פנאי שתעם למען חסריך
 הרבים חכנו ורחם עלינו כרוב רחמיק מחה פשענו
 הרב כבסנו מעוכינו ומחטאתנו טהרנו אל באפק
 תוכיחנו ואל בחמתך תיסרנו ותעצור את המנפה את
 הדבר ואת המנפית מעלינו ומעל כל עמך ישראל
 ותאמר למנפית הרף ידיך ולא תתן אותנו לבא אל
 בתינו לבנוף ורחם עלינו ועל טפינו ועל עוללינו ועל
 כל ישראל עמך וקבל תפלתינו כמו שקבלת קטרת
 הסמים שהקטיר לפניך אהרן הכהן כאשר החל הכנן
 בעם ועכר המנפה ככתוב בתורתך ויאמר משה אל
 אהרן קח את המחזה ותן עליה אש מעל המזבח ושים
 קטרת וחולך מהרה אל הערה וכפר עליהם כי יבא
 הקבץ מלפני ה' החל הכנף ג' פ' ויקח אהרן כאשר
 הבר משה ויחץ אל תוך הקהל וחסה החל הכנף בעם
 ויתן את הקטרת וכפר על העם ג' פ' ויעמד בין
 המתים ובין החיים ותעכר המנפה ג' פ' ויסב אהרן
 אל משה אל פתח אהל מועד והמנפה בעברה ג' פ'
 וכן פנחס שנאמר ויעמוד פנחס ויפלל ותעכר המנפה
 וכן דוד בחירך כמו שנאמר ויבן טם מזבח לה' ויעל
 עולות

עֲלֹת וּמִלְחִים וַיַּעֲתֵד לְאֶרֶץ וַתַּעֲבֹר הַמִּנְפֶּסֶת מֵעַל
 יִשְׂרָאֵל כִּי אַתָּה אֲבִינוּ וְעֵינֵינוּ לְךָ תִּלְוִינָה רַפְאֵנוּ ה'
 וְנִרְפָא הוֹסִיעֵנו וְנוֹסַעֵה כִּי תִהְלַתְנוּ אִתָּה וְכַן כִּתְּבֵת
 בַּתּוֹרָתְךָ וְהַסִּיר ה' מִמֶּךָ כֹּל חוֹלֵי וְכֹל מַדְוֵי מַכְרִים
 הַרְעִים אִסֵּר יִדְעַת לֹא וְסִימָם בְּךָ וְנִתְּנָם בְּכֹל שׁוֹנֵאֲךָ
 זֶה בְּעֻמּוֹתֵינוּ חֲרַב מִקְדָּמָנוּ וְאִחַן לָנוּ כִּהְיָ שׁוֹקֵטֵינוּ
 לַפְּנֵיךָ קְטָרֶת הַסַּמִּים זֶה רִכּוּץ מִלְּפָנֶיךָ ה' אֲלֵךְ
 וְאֲלֵקֵי אֲבוֹתֵינוּ סִימָא זְכָרוֹן פִּינּוּ מִקֻּבֵּל לַפְּנֵי כֶּסֶף
 כְּבוֹדְךָ כִּאלֹ הַקְרָבָנוּ לַפְּנֵיךָ קְטָרֶת הַסַּמִּים וַתַּעֲבֹר
 אֶת הַמִּנְפֶּסֶת מֵעֲלֵינוּ וּמַעַל כֹּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּאִסֵּר נַעֲבֹר
 אֲזַעֲזֵךְ כִּהְיָ וְכִבִּיאֲךָ סֶהֱקֵטִירוּ וְהַתְּפַלְּלוּ לַפְּנֵיךָ וְקַבֵּל
 סִימָתָם פִּתּוֹתֵינוּ וְסַמּוֹד כִּהְתָּנוּ וּבִזְאֵנוּ מֵעֵתָה וְעַד עוֹלָם
 כִּי אַתָּה שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל זֶהוּ לְרִכּוּץ אֲמֵרֵי פִינּוּ וְהַגִּבּוֹן
 לְבָנוּ לַפְּנֵיךָ ה' כְּבוֹדֵנוּ יִגְוָלָנוּ וְאֲמֵר לְרוּד ה' אֲוֵרֵי
 וַיִּטְעֵי מִמֵּי אִירָא וְכֹל הַמִּזְמוֹרֵי סִימָן כֹּז׃ אַתָּה סֵתֵר לִי
 מִכָּרְתֵּכֵנִי רַכֵּי פִלְכֵי תַסֵּב בְּבִמֵי סֵלָה׃ בְּטַחוּ בַה' עַד
 עַד כִּי בִיהַ' כּוֹר עוֹלָמִים׃ ה' עֲזֵר לַעֲמֹו יִתֵּן ה' יִבְרַךְ
 אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם׃

כדליות יונחן יהודה אלטיני בן שלמה
 חוהב המחבר וחמש שמו
 יופי החבור ועכס תומו
 כטא מפלו זה על ספר עד תומת
 בלאו בני עלין אל ארמון
 בניו לתלפיות תכונתו
 בניו כמו רמים וחמש תמים
 סס מזהב סכל רפירתו
 יבק אדכיו פז ועמדים
 חטק בכסף זך לטירתו
 הטיב דלתיו לו כחקרתו גם
 אבן יקרה סת מסוכתו
 מטכו בני אל חי קחו לכם
 ספר בהר ספר יסודתו
 כלו בהור רכוף מאר מכוף
 יערב להך כפכוף כעמותו
 ספר רפואות הוא ואס כננז
 ימים . ואס נתן לגלותו
 דברי חלקים חי ובהס רפאות
 חומר לספר זה וכורתו
 אביו חכס לבב . ואבר הם
 יגל סמו נקרא ומהותו
 פכר בחבורו ודיוס נמו
 כודפ בקלמוסו ותורתו

כנפי בני ארס ותמפחות
 ירחיק כדור מעם סבולתו
 יורה לבוף כנוף תרופותיו
 הן זה מטיפו דרכו ותכליתו
 הן הוא כמו סרף לנכס עומר
 יחיס למביטו ארוכתו
 יסע ומחקה בו ובו שיע
 רובים הכי כקרא בתולדתו
 טעמו כרי גלעד אכום יסער
 גיל ער שאו על לב בתועלתו
 כי באמת יסכון אלי יפקב
 חקר לאברהם וכרכתו
 חס

Pietro Ferdinando

קיסר רומא קיסר צרפת
 קיסר ספרד קיסר נאפול
 קיסר סיציליה קיסר סרדיניה
 קיסר ארמניה קיסר גרוסיה
 קיסר אסטוריה קיסר בלגיה
 קיסר פלנדריה קיסר בריטניה
 קיסר אירלנד קיסר פרוסיה
 קיסר פרוסיה קיסר פרוסיה